

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:
Viborg Stiftstidende

skriver den 23 APR. 1941

Angmagssalik-Kolonien i Fare for at gaa til Grunde.

Eskimoerne kan ikke taale at faa Civilisationen alt for tæt ind paa Livet, siger Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Udsigt ind mod Kolonien Angmagssalik.

Grønland er pludselig blevet aktuel. Pludselig strækker Krig en af sine vældige Fangarme derop i den evige Is og Sne. Fra Amerika foreligger en lakonisk Meddelelse om, at »Grønland skal beskyttes«. Denne Krig minder mest af alt om en stor morderisk Blæksprutte — intet Øjeblik aner man, hvor og hvornaar den næste Arm rækkes ud, knusende og ødelæggende alt paa sin Vej. Fra det nordligste Norges Granitfjelde til Abessinien forrevne Klipper strækker Krig sig — nu faar ogsaa Grønlænderne den haarde Virkelighed at føle.

Taaler den indfødte Befolkning et saadant Slag? Er der ikke den største Fare for, at den indfødte Befolkning skal gaa til Grunde, naar den faar al Civilisationens morderiske Væsen helt ind paa Livet? En Artikel af Kaptajn Ejnar Mikkelsen i sidste Nummer af det grønlandske Selskabs Aarsskrift styrker kun Ens Pessimisme. Han fortæller om Gustav Holms Møde med Angmagssalik-Kolonien og dens Kolonis videre Skæbne, en

der. Gamle og Smaabørn maatte dø, naar Trangtid var inde. Syge blev ofte lagt ud for at dø, naar Sygdommen syntes haabeløs, eller Pasning blev for besværlig. Endelig krævede det farlige Fangerliv mangen en Mands Liv. Indgifte forringede muligvis ogsaa Stammens Modstandskraft mod de barske Forhold, den levede under — og til alt dette kom saa Aaringer med svigtende Fangst, Aar med dræbende Sult: mange Mennesker

der dansk Forsorg og Administration — et kort Spand af Tid i et Folks Historie, dog langt nok til, at man nu med Tryghed kan hævde, at Kolonisationen er lykkedes fuldt ud, og at Gustav Holms Forhaabninger til Angmagssalikernes Fremtid langt er overtrufne af Virkeligheden. Thi den Befolkning, der for et halvt Hundrede Aar siden stod paa Gravens Rand, er nu uden al Tvivl reddet for bestandet, thi de 243 Angmagssalikere, plus de

Udsigt ind mod Kolonien Angmagssalik.

Grønland er pludselig blevet aktuel. Pludselig strækker Krigen en af sine vældige Fangarme derop i den evige Is og Sne. Fra Amerika foreligger en lakonisk Meddelelse om, at »Grønland skal beskyttes«. Denne Krig minder mest af alt om en stor morderisk Blæksprutte — intet Øjeblik aner man, hvor og hvornår den næste Arm rækkes ud, knusende og ødelæggende alt paa sin Vej. Fra det nordligste Norges Granitfjelde til Abessiniens forrevne Klipper strækker Krigen sig — nu faar ogsaa Grønlænderne den haarde Virkelighed at føle.

Taaler den indfødte Befolkning et saadant Slag? Er der ikke den største Fare for, at den indfødte Befolkning skal gaa til Grunde, naar den faar al Civilisationens morderiske Væsen helt ind paa Livet? En Artikel af Kaptajn Ejnar Mikkelsen i sidste Nummer af det grønlandske Selskabs Aarsskrift styrker kun Ens Pessimisme. Han fortæller om Gustav Holms Møde med Angmagssalik-Kolonien og denne Kolonis videre Skæbne, en Beretning om en Stamme, der var lige paa Grænsen af Livet, et lille Folk, som kun ved den omhyggeligste Pleje og den største Forstaaelse stod til at redde. Er disse Anstrengelser gjort forgæves.

Da Gustav Holm fandt Kolonien.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Ejnar Mikkelsen fortæller om Aarsagerne til Stammens Udslættelse, da Gustav Holm traf den, bl. a.: Svigtende Fangst var Anledning til en forholdsvis betydelig Udvandring til Vestgrønlands langt mere gæstfrie Egne. Mord og Drab og Blodhævn hærgede Samfundet og slog dobbelt haardt, da det var de kraftige Mænd, Samfundets Grundpiller som Erhververe, der bukkede un-

der. Gamle og Smaabørn maatte dø, naar Trangtid var inde. Syge blev ofte lagt ud for at dø, naar Sygdommen syntes haabeløs, eller Pasning blev for besværlig. Endelig krævede det farlige Fangerliv mangen en Mands Liv. Indgifte forringede muligvis ogsaa Stammens Modstandskraft mod de barske Forhold, den levede under — og til alt dette kom saa Aaringer med svigtende Fangst, Aar med dræbende Sult: mange Mennesker

der dansk Forsorg og Administration — et kort Spand af Tid i et Folks Historie, dog langt nok til, at man nu med Tryghed kan hævde, at Kolonisationen er lykkedes fuldt ud, og at Gustav Holms Forhaabninger til Angmagssalikernes Fremtid langt er overtrufne af Virkeligheden. Thi den Befolkning, der for et halvt Hundrede Aar siden stod paa Gravens Rand, er nu uden al Tvivl reddet for bestandet, thi de 243 Angmagssalikere, plus de

Grønlændere ved Angmagssalik.

bukkede under for Sulten i stille, uvirksom Resignation, mens andre prøvede at finde bedre Kaar fjernt fra Stammevenners Kredse — men mødte ogsaa der den samme haarde Skæbne.

Videre fortæller Ejnar Mikkelsen om Gustav Holms Møde med Stammen og den Hjælp, der — omend uhyre langsomt — kom fra Danmark.

Det var paa høje Tid, at Hjælpen kom — siger Kaptajn Mikkelsen — for de 413 Mennesker, som levede i Distriktet ved Gustav Holms første Besøg i 1884, var i de mellemliggende ti Aar svundet ind til 243 Individuer — Resten var døde eller paa Vej til Vestgrønland, idet ca. 100 Personer omsider var blevet kedede af at vente og var begyndt at udvandre.

Reddet for bestandig — og dog.

I sin Artikel, der vel at mærke er skrevet i 1940, skriver Ejnar Mikkelsen endvidere: Der er nu forløbet 40 Aar, siden det primitive Stenalderfolk paa Grønlands Sydøstkyst kom un-

udvandrede ca. 100 Personer, som i 1894 dannede Grundlaget for Kolonisation, har formået sig saa stærkt, at Østgrønlands Befolkning i 1940 tæller ca. 1100 Individuer, der alle nedstammer fra 1849's Befolkning.

Da Kaptajn Ejnar Mikkelsen skrev denne Betragtning, regnede han aabenbart ikke med den Mulighed, at amerikansk Militær skulde landsættes paa Grønland. Nu, siger han, er den østgrønlandske Befolkning i den alvorligste Fare for at gaa til Grunde. Dette Folk vil ikke kunne taale at faa Civilisationen alt for tæt ind paa Livet.

Denne Mening staar vor betydelige Grønlandsforsker fast ved, men ønsker ikke at kommentere den paa nogen Maade.

fest

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,895

Bladet:

Aalborg Stiftstidende

skriver den

8 MRS. 1941

Fornøjelig Grønlandsaften i Dansk Ungdoms Samvirke

Livligt Lysbilledforedrag af Kaptajn Mikkelsen
og smuk Sang af Aarhus Studentersangerne

Østgrønland har fuldstændig besejret Kapt. Ejnar Mikkelsen, og da han i Aftes skulde fortælle en tæt pakket Sal af Aalborgungdom om Natur og Folk i vor nordlige Koloni, talte han med en smittende Varme og Begejstring, der rev alle med. Med ligefremme og dagligdags Ord gav han et Indtryk af det Kolonisationsarbejde, som Danmark har udført, siden Kommandør Gustav Holm i 1884 opdagede de faa Hundrede overlevende Eskimoer af den østgrønlandske Race, som fristede Livet i Angmagssalik.

Som den danske Stats Inspektør for Østgrønland har Kaptajn Ejnar Mikkelsen et førstehaands Kendskab til de 1200 Eskimoer, som i Dag befolker de to Kolonier Angmagssalik og Scoresbysund, og han har selv fulgt dem paa deres Udvikling fra Stenalderfolk - saaledes som Kaptajnens Svigerfader Gustav Holm fandt dem for godt 50 Aar siden - til moderne Folk, som fingernemt reparerer baade Motorbaade og Radioapparater.

Pragtfulde Farvelysbilleder

Kaptajn Mikkelsen ledsagede sit Foredrag med meget smukke Farvelysbilleder, som han selv har taget under sit sidste Overvintringsophold paa Østgrønland. Først førte han sit Publikum rundt i Kolonien til Skole, Sygehus, Alderdomshjem og Butik, saa til Grønlænderhytter, store og smaa, og til sidst med Slæde over sneklædte Fjelde og med Konebaade gennem isflagefyldte, blaanende Fjorde.

Billedernes Farvepragt alene gav et meget stærkt og smukt Indtryk af Østgrønland i Sol og Sne, - og de Personer, som efterhaanden gled over Lærredet, blev levende, naar Foredragsholderen fornøjeligt fortalte om deres Bedrifter. Da det sidste Billede var forevist, og Kaptajn Mikkelsen sluttede med at udtale Forvisningen om, at man fra dansk Side fortsat vil støtte Østgrønlænderne i deres Kamp for at genvinde de Kyster, paa hvilke Forfædrene uddøde af Sult, var det langvarige og energiske Bifald et tydeligt Svar, som vidnede om, at dansk Ungdom véd, hvilke Forpligtelser vi som Nation har paataget os i Nord.

Mylius Erichsen mindes

I umiddelbar Tilslutning til Foredraget læste Fru Overlæge Møller Digteren L. C. Nielsens Hyldest til Mylius Erichsen og hans to Led-sagere, Høeg Hagen og Brøndlund, som omkom paa Danmarks-Ekspeditionen i Nordøstgrønland i 1907. Forsamlingen sang derpaa Biskop Ludwigs' Grønlandssang, og saa blev der slukket i Salen paany; dennegang viste Kaptajn Mikkelsen to Farvefilm fra henholdsvis Øst- og Vestgrønland, den første optaget af Jette Bang, den anden af Magister Poul Hansen. Det var helt underligt at se Forskelen

skelse: Udsigt til det primitive »Sno-reloft«, der er rigget op paa Haandværkerforeningens Scene. Ufestlig og blottet for det mindste Sætstykke el. lign., som kunde skjule Snore, Ledninger, Kontakter, Bjælker og andre teatertekniske Indretninger, laa den nøgne Scene blot for Publikum. Det burde Haandværkerforeningen kunne gøre bedre. Og tænk saa, hvis der kom lidt flere Folk til at ekspedere i Garderoben!

og Begejstring, der rev alle med. Med ligefremme og dagligdags Ord gav han et Indtryk af det Kolonisationsarbejde, som Danmark har udført, siden Kommandør Gustav Holm i 1884 opdagede de faa Hundrede overlevende Eskimoer af den østgrønlandske Race, som fristede Livet i Angmagssalik.

Som den danske Stats Inspektør for Østgrønland har Kaptajn Ejnar Mikkelsen et førstehaands Kendskab til de 1200 Eskimoer, som i Dag befolker de to Kolonier Angmagssalik og Scoresbysund, og han har selv fulgt dem paa deres Udvikling fra Stenalderfolk - saaledes som Kaptajnens Svingefader Gustav Holm fandt dem for godt 50 Aar siden - til moderne Folk, som fingernemt reparerer baade Motorbaade og Radioapparater.

Pragtfulde Farvelysbilleder

Kaptajn Mikkelsen ledsagede sit Foredrag med meget smukke Farvelysbilleder, som han selv har taget under sit sidste Overvintringsophold paa Østgrønland. Først førte han sit Publikum rundt i Kolonien til Skole, Sygehus, Alderdomshjem og Butik, saa til Grønlænderhytter, store og smaa, og til sidst med Slæde over sneklædte Fjelde og med Konebaade gennem isflagefyldte, blaanende Fjorde.

Billedernes Farvepragt alene gav et meget stærkt og smukt Indtryk af Østgrønland i Sol og Sne, - og de Personer, som efterhaanden gled over Lærredet, blev levende, naar Foredragsholderen fornøjeligt fortalte om deres Bedrifter. Da det sidste Billede var forevist, og Kaptajn Mikkelsen sluttede med at udtale Forvisningen om, at man fra dansk Side fortsat vil støtte Østgrønlænderne i deres Kamp for at genvinde de Kyster, paa hvilke Forfædrene uddøde af Sult, var det langvarige og energiske Bifald et tydeligt Svar, som vidnede om, at dansk Ungdom véd, hvilke Forpligtelser vi som Nation har paataget os i Nord.

Mylius Erichsen mindes

I umiddelbar Tilslutning til Foredraget læste Fru Overlæge Møller Digteren L. C. Nielsens Hyldest til Mylius Erichsen og hans to Led-sagere, Høeg Hagen og Brøndlund, som omkom paa Danmarks-Ekspeditionen i Nordøstgrønland i 1907. Forsamlingen sang derpaa Biskop Ludwigs' Grønlandssang, og saa blev der slukket i Salen paany; dennegang viste Kaptajn Mikkelsen to Farvefilm fra henholdsvis Øst- og Vestgrønland, den første optaget af Jette Bang, den anden af Magister Poul Hansen. Det var helt underligt at se Forskelen mellem de primitive Østkystkolonier og den »civiliserede« Vestkyst-Hovedstad Godthaab med Haver, Gader, Mindesmærker, Hestekøretøjer og Radiomaster. Fornøjelige var især en Række levende Billeder af en Sæl, der blev flaaet.

Dygtige Studentsangere

Aftenens Program var righoldigt og bød foruden paa Kaptajn Mikkelsen paa Aarhus Studentsangere, som var mødt 16 Mand stærk under Ledelse af Organist Georg Fjelrad. De sang overraskende godt og vel afstemt. Korets dygtige Leder har faaet overordentlig meget ud af sine Sangere, blandt hvilke baade Tenor og Bas gjorde sig godt gældende trods det ringe Antal.

Da Studentsangerne havde sunget det sidste Numer paa Programet, »Roselil«, var Bifaldet saa orkanagtigt og saa vedvarende, at de maatte ind endnu engang for at synge Weyses »Natten er saa stille -«. Men heller ikke dermed var Publikum tilfreds. For anden Gang maatte Sangerne kaldes frem paa Scenen igen for et Ekstranumer, førend Samvirkets Formand, Hovedbogholder Thune, kunde slutte af med en Tak til de Medvirkende.

Aftenen bød paa en ekstra Overra-

teatertekniske Indretninger, laa den nøgne Scene blot for Publikum. Det burde Haandværkerforeningen kunne gøre bedre. Og tænk saa, hvis der kom lidt flere Folk til at ekspedere i Garderoben!

Mappe: Mikkelsen

Bladet:

Aalborg Amtstidende

skriver den

5 MRS. 1941

Det grønlandske Selskab opretter Lokalafdeling i Aalborg

Kaptajn Ejnar Mikkelsen, der i Aften taler ved Dansk
Ungdomssamvirkens Møde om Grønland og Selskabets
nye Opgaver

I det ydre en stout, djærv, typisk dansk Sømandstype, ved nærmere Bekendtskab en frisk og naturlig Personlighed, der ikke et Øjeblik tænker paa at skjule sin store Lidenskab: Grønland — nærmere betegnet Østgrønland, som han omfatter med en brændende Kærlighed ... det er Polarforskeren og Forfatteren, Kaptajn Ejnar Mikkelsen, som i Aften i Dansk Ungdomssamvirke vil fortælle om dette sit Hjerdebarn og vise en Række Lysbilleder, hovedsagelig Optagelser fra hans sidste Grønlandstur i 1939.

„Det grønlandske Selskab“ som en Landsorganisation

Vi havde i Formiddag paa Hotel „Phoenix“ en Samtale med Kaptajn Mikkelsen, der var travlt optaget af at bringe Lysbillederne til Aftenens Foredrag i Orden. Telefonen stod imidlertid ikke stille et Øjeblik, og det blev snart klart, at Kaptajnens Aalborgbesøg stod i Forbindelse med mere end lige netop det Foredrag. — Et Spørgsmaal herom bekræftede Kaptajnen da ogsaa straks:

— Jeg kommer ganske rigtigt ogsaa i en anden Mission. Jeg er jo Formand for „Det grønlandske Selskab“, og den Opgave, vi nu vil prøve at løse, er at gøre Selskabet til noget mere end en københavnsk Forening. Jeg ved fra mine mange Foredragsrejser, at Interessen for Grønland er stor over hele Landet, og det er derfor Hensigten at danne Lokalforeninger af det grønlandske Selskab i alle større Provinsbyer.

— Er det sket andre Steder?

— Nej, hvis Tanken realiseres her — og det tror jeg, den gør, for Interessen er meget stor indenfor de Kredse, med hvilke jeg allerede har været i Forbindelse — bliver Aalborg den første Provinsby i Landet.

Vi vil med Det grønlandske Selskab som landsomfattende Institution gerne bidrage til Oplysning om Grønland og om de grønlandske Forhold og ogsaa skabe Adgang for alle til at sætte Ryggen til, om det skulde blive nødvendigt. Vi kan — og da slet ikke nu — ikke lade fem og syv være lige i dette Spørgsmaal.

En Karakteristik

— Der har tidligere været gjort Forsøg paa at skabe Interesse for Grønland — omend paa en anden Maade. Foreningen „Luk Grønland op“ for Eksempel?

— Ganske vist, men der skulde jo gerne være mere Bund under det, end der var i det specielle Tilfælde. Sagt rent ud var ... jeg siger udtrykkelig var ... det en taabelig Bevægelse, kunde ikke blive andet, fordi de Folk, der stod i Spidsen, aldrig havde været i Grønland, men kun havde hørt om det og derfor slet ikke kendte Forholdene, som de er.

Om „Grønlandsfeber“

— Man siger, at Folk, der én Gang

Kaptajn Ejnar Mikkelsen i Færd med
at ordne Aftenens Lysbilleder.

har været i Grønland, Resten af Livet lever i en bestandig Længsel efter at vende tilbage ...

— Ja, saadan er det. Jeg kender det fra mig selv og fra andre. Grønland er langt fra et Land, hvor det flyder med Mæl kog Honning, men det er et dejligt Land, som man bestandig drømmer om, naar man én Gang har været der. Hvorfor ved jeg i Grunden ikke, for vil man prøve at analysere det, er det umuligt at definere, hvori Tillokkelserne bestaar.

— Hvad vil Kaptajnen særlig dvæle ved i Foredraget i Aften?

— Det er mit herlige Østgrønland, det kommer til at handle om, og jeg vil vise to Yderpunkter: Østgrønland før og efter vi paatog os Koncessionen. De vil faa en storslaet Forskel at se.

— Og Kaptajnen vender tilbage til Grønland, saa snart Forholdene tillader det?

— Det kan De tro — ogsaa omgaende. Jeg er over 60 Aar, burde maaske begynde at føle mig lidt aflægs, men jeg gør det ikke ... slet ikke.

— Fra Forfatteren Ejnar Mikkelsen kan vi ikke vente snarlig Nyt?

— Nej. Hvorfor? Ærligt tal: Humøret har ikke været til det.

d.

201

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Aalborg Stiftstidende

3 MRTS. 1941

skriver den

Grønland kalder paa Aalborgs Ungdom

Kaptajn Ejnar Mikkelsen fortæller
paa Onsdag om vor store nordlige
Koloni

Selvom Forbindelsen med Grønland ad Søvejen er afbrudt, holder Danmark sig stadig i Kontakt med denne vor eneste Koloni, og samtidig med Afspærringen mærkes en voksende Interesse for alt, hvad der har med Grønland at gøre. Det er derfor meget aktuelt, at Dansk Ungdoms Samvirke i Aalborg har anmodet Formanden for Det grønlandske Selskab, Polarforskeren Kaptajn Ejnar Mikkelsen, om at fortælle om Grønland ved en stort anlagt Mødeaften paa Onsdag.

Faa kan som Kaptajn Mikkelsen fortælle om Grønland - han er jo Statens Inspektør for Østgrønland -, som han har Kendskab til ikke blot fra Søsiden men ogsaa fra talrige Overland-Ekspeditioner. Foredraget ledsages af Lysbilleder.

Samvirket har haft den gode Idé til samme Aften at invitere de jyske Studentersangere til Aalborg. Deres Optræden imødeses med store Forventninger. Selvom de endnu ikke har opnaaet en saadan Berømmelse som Studentersangerne fra København, skal de under Organist Fjelrads dygtige Ledelse have drevet det vidt. Det er første Gang, de giver Koncert i Aalborg.

Medlemer af de Foreninger, som er tilsluttet Dansk Ungdoms Samvirke, kan købe Billeter til Grønlandsaftenen hos de af Byens Boghandlere, som var nævnt i Annoncen i Gaar, samt i G.F.L. Centralen.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrabladet

skriver den **14 APR 1937**

TO DANSKE SKIBE TIL ØSTGRØNLAND!

Og Docent Hoel meddeler, at Norge ogsaa sender
to Skibe i Sommer

*Kaptajn Ejnar Mikkelsen om, hvad der fra
dansk Side skal udrettes nordpaa i Aar*

DER kommer i Sommer to danske og to norske Ekspeditionsskibe til Østgrønland. Om Nordmændenes Planer foreligger der i Dag officiel Meddelelse fra „Norges Svalbard- og Ishavsundersøgelser“, Docent Hoels' norrantprægede Institution i Oslo.

De to norske Ekspeditioner

Docent Hoel meddeler, „at der i Sommer vil blive sendt to norske Ekspeditioner til Grønland. Den ene Ekspedition gaar til den norske Radiostation i Torgilsbu paa Sydøstgrønland. Antagelig skal de Folk, der opholder sig her, hjem, og der sendes derfor nye Folk med Udrustning og Proviant.

Den anden Ekspedition gaar til Radiostationen i Myggebogten (d. e. Mackenziebugten. Red.) paa Nordøstgrønland. Den skal orsyne Radiostationen med Udstyr og Proviant, ligesom

den skal besøge de ni Fangststationer, der drives her. I alt ligger der 25 Mand i Myggebogten. Ekspeditionsskibet har nyt Mandskab med til Stationen og tager Vinterens Fangst tilbage.“

Den danske Besejling

Vi har forelagt den norske Meddelelse for Østgrønlands Inspektør, Kaptajn Ejnar Mikkelsen, der fremsætter den lille Kommentar, at Tallet 25 ikke ganske dækker Sandheden. Der er kun en god halv Snes norske Fangstmænd i Distriktet omkring Mackenziebugten — Docent Hoel regner, for at gøre Tallet større, Besætningen med paa det af den franske Grev Michard lejede Skib „Quest“.

— Fra dansk Side sættes der to Skibe ud: „Gertrud Rask“ og „Gustav Holm“. Det første vil besøge baade Angmagssalik og Scoresbysund, det andet antagelig Angmagssalik og hele Nordøstkysten. Jeg antager, at vi skal have delvis

Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

nyt Mandskab op til Dr. Lauge Kochs Stationer og til „Nanok“, og i alt Fald skal vi bringe Proviant til de forskellige Stationer.

For øvrigt er den norske Radiostation i Sydgrønland ved at være overflødig. Angmagssalik Radio er blevet forstærket, og der arbejdes med Meteorologi baade her og i Scoresbysund . . .

Horn.

"Den hellige Tidende"
24 okt. 1935.

Aabenhjertige Breve fra Grønland.

Salamina, den grønlandske Kvinde, der fortryllede og beherskede den amerikanske Forfatter.

Af Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Den verdenskendte amerikanske Maler og Forfatter Rickwell Kent har skrevet en Bog om Grønland Salamina, Harcourt, Brace and Co., New York, tilsendt af Magasin du Nords Boghandel). Grønlandsforskeren, Kaptajn Ejnar Mikkelsen siger i sin Anmeldelse af Bogen, at Rockwell Kent har mestret Grønlændernes Psyke, deres gode og dårlige Sider kommer levende frem, hver Skikkelse staar som mejslet i Ens Hjerne. . .

Rockwell Kent har en stor og varm Kærlighed til den indfødte Befolkning. De danske Tjenestemænd paa Grønland kan han derimod ikke lide.

dets Skønhed, for de Indfødtes Dyder og Lyder, for Danskerne Fejl og gode Si-

hver Skikkelse staar som mejslet i Ens Hjerne, naar Bogen er læst, man kender

dem og véd, hvorledes de vil reagere under denne eller hin Situation.

Grønlænder med Kajak, som Rockwell Kent opfatter ham.

TO amerikanske Millionærssønner og en ung Maler, der havde rejst i mange Lande, begav sig i 1929 paa Eventyr i en lille Sejlbaad, stak til Søs fra Boston — og ved Guds Styrelse forliste de først paa Vestgrønlands Kyst!

De to Millionærssønner havde da haft Eventyr nok og forsvandt snarest muligt, men den tredje blev tilbage, Maleren, Skribenten, den vidtberejste Rockwell Kent, som i en kortere Rejse nordover langs Kysten fik Grønland i Blodet, blev grebet af Landets Charme og Beboernes Umiddelbarhed. Han skrev en Bog om sin Rejse og kom tilbage til Grønland i 1931, byggede sig et Hus, overvintrede blandt Grønlænderne, rejste med dem og

der: en vaagen Mand, der hørte og saa meget, sikkerlig god som Ven — men bedsk som Fjende.

Og hvad han har set, oplevet, følt og fornemmet af godt eller ondt, af skønt og dystert, har han samlet i en Bog, der netop er udkommet: SALAMINA, gennemillustreret af morsomme Vignetter og forsynet med mange Tegninger. Mange af disse er gode, medens andre ligner Dukker, klædt paa som Grønlændere.

SALAMINA er Navnet paa Rockwell Kents grønlandske Tjenerinde, en Kvinde, der aabenbart forelskede sig i ham, rugede som en Drage over ham og

ROCKWELL KENTS Naturlig glæde er stor og ægte, og den skønne, men barske grønlandske Natur i de skiftende Aarstider griber hans Hjerter. Han smiler med de straalende skønne Sommerdage, med den varme, flimrende Sol; han fryder sig over Nordlysenes urolige, men uhyggelig tyste Flakken hen over den hulsorte Vinterhimmel; og han kæmper med Naturen, naar den er bedsk og Stormene hyler hen over det mørke og dystre Land, fejende foran sig Kaskader af Sne. Han

glæder sig over Tilværelsens smaa Lyspunkter.

Man gaar med Rockwell Kent paa „Kaffemik“ i de usle Hytter; man ser gennem hans Beskrivelser de Forsøg, der gøres paa at bringe lidt Fest ind i det daglige Stræb; man fryder sig over hans Glæde ved Juleaften at forvandle den lille fattige og enfoldige Pige fra Askepot til Prinsessen; og man lytter anspændt efter Børnenes benovede Hvissen ved det straalende Syn af et Juletræ, hvis Stamtavle er en Narhvaltand med Grene af rustent Staaltraad, forsynede med grøntmalede, hjerteformede Blade af Karton, oversaaet med Lys — et pragtfuldt Skue,

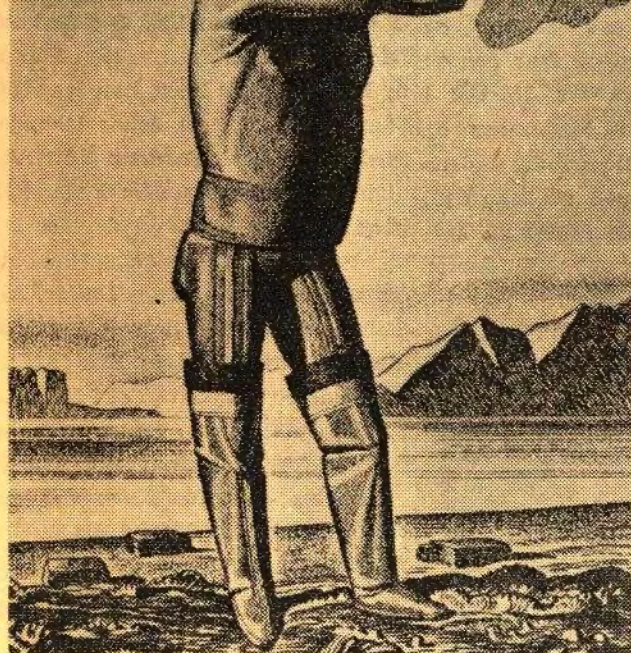
res Fejl — om end han prøver at undskyldte dem.

MEN Tjenestemændene kan Rockwell Kent aabenbart ikke lide, og om end der heldigvis er enkelte, som finder Naade for hans kritiske Blikke, ja, de fleste ikke noget godt Lov af den amerikanske Forfatter.

Særlig haardt gaar det ud over Udstedsbestyreren i den Boplads, hvor Kent har slaaet sig ned. Han kommer i Strid med ham og gør absolut ingen Hemmelighed af det og karakteriserer ham som en særdeles uegnet Mand paa sin Post, efterladende, opblæst og dum, der som Handelsmand dog var kløgtig nok til at benytte sig af Kents Uvidenhed og Ukendskab til Landets Priser. Det er haarde Ord, han bruger, forhaabentlig for haarde — men det trøster noget, at Rockwell Kent i Dedikationen til „F“ — hans Kone, der maa forudsættes at kende ham godt — er ærlig nok til at skrive: Hvis jeg havde løjet — vilde du ikke blive forbavset!

Det maa altsaa kunne ligge indenfor Mulighedernes Grænse, at Rockwell Kent er lidt fri med sine Ord, og ikke er en absolut tro Kopli af George Washington. Og det vil være godt det samme, thi det kan ikke undgaas, at hans bitre Bemærkninger om Udstedsbestyreren, hans Latterliggørelse af Landsfogeden, hans Omtale af en Kolonibestyrer eller to, og deres Administration, hans Bemærkninger om de flotte Lægeboliger og de modsætningsvis dårlige Sygehuse, gaar en Dansker til Hjerter, og det er trist at slige Udtalelser bliver kolporteret paa et Verdenssprog.

I det hele taget synes Rockwell Kent at mene, at Danskerne tager for meget og giver Grønlænderne for lidt. Han harcelerer noget over de Guder, Danskerne — og de fastansatte Grønlændere — kræver i Modsetning til de Kaar, som de grønlandske Fangstmænd lever under, der ved stræbsom og farlig Fangst skaber Basis for Opretholdelsen af Tjenestemandstanden, af Administrationen, Besejlingen, Kirker, Skoler, Læger og Sygehuse i det saa tyndt befolkede Land — han synes at mene, at Danmark udnytter Grønlænderne til egen Fordel.

Salamina, den grønlandske Kvinde, der fortryllede og beherskede den amerikanske Forfatter.

TO amerikanske Millionærssønner og en ung Maler, der havde rejst i mange Lande, begav sig i 1929 paa Eventyr i en lille Sejlbaad, stak til Søs fra Boston — og ved Guds Styrelse forliste de først paa Vestgrønlands Kyst!

De to Millionærssønner havde da haft Eventyr nok og forsvandt snarest muligt, men den tredje blev tilbage, Maleren, Skribenten, den vidtberejste Rockwell Kent, som i en kortere Rejse nordover langs Kysten fik Grønland i Blodet, blev grebet af Landets Charme og Beboernes Umiddelbarhed. Han skrev en Bog om sin Rejse og kom tilbage til Grønland i 1931, byggede sig et Hus, overvintrede blandt Grønlænderne, rejste med dem og levede som et af Landets Børn, eller i det mindste som et af dets Adoptivbørn.

Efter et Aars Forløb rejste han hjem, men led saa stærkt af den grønlandske Syge, at han maatte tilbage igen, overvintrede paany i 1934—35, flakkede igen Landet rundt med Blyant, Lærred og Farver, med Øjnene aabne for Lan-

Maler og Forfatter Rickwell Kent har skrevet en Bog om Grønland *Salamina, Harcourt, Brace and Co., New York, tilsendt af Magasin du Nords Boghandel*). Grønlandsforskeren, Kaptajn Ejnar Mikkelsen siger i sin Anmeldelse af Bogen, at Rockwell Kent har mestret Grønlændernes Psyke, deres gode og daarlige Sider kommer levende frem, hver Skikkelse staar som mejslet i Ens Hjerne. . .

Rockwell Kent har en stor og varm Kærlighed til den indfødte Befolkning. De danske Tjenestemænd paa Grønland kan han derimod ikke lide.

dets Skønhed, for de Indfødtes Dyder og Lyder, for Danskerne Fejl og gode Si-

der: en vaagen Mand, der hørte og saa meget, sikkerlig god som Ven — men bedsk som Fjende.

Og hvad han har set, oplevet, følt og fornemmet af godt eller ondt, af skønt og dystert, har han samlet i en Bog, der netop er udkommet: *SALAMINA*, gennemillustreret af morsomme Vignetter og forsynet med mange Tegninger. Mange af disse er gode, medens andre ligner Dukker, klædt paa som Grønlændere.

S*SALAMINA* er Navnet paa Rockwell Kents grønlandske Tjenerinde, en Kvinde, der aabenbart forelskede sig i ham, rugede som en Drage over ham og hans Færd, passede og plejede ham som en Mor sit kæreste Barn, men samtidig gjorde ham Livet surt og broget med sit overspændte Hysteri. Det er virkelig fornuftigt at læse om en Mand, der mente sig skabt til at herske, men som blev behersket af denne Kvinde, der søgte at holde den hvide Mand for sig selv, hemmede ham i hans Bevægelsesfrihed, Heltinde i dystre Jalousidramaer, og saa karakterfast, at han ikke kunde frigøre sig for hende, "trods den inderligste Vilje dertil.

Men hvorfor han har opkaldt Bogen efter hende, er ret uforstaaeligt, langt bedre, og meget rigtigere vilde det have været, hvis han havde kaldt sin Bog *Aabenhjertige Breve fra Grønland* — thi som saadanne virker hver Side af den ypperligt skrevne Bog: Grønlændernes Psyke har han mestret, deres gode og daarlige Sider kommer levende frem,

hver Skikkelse staar som mejslet i Ens Hjerne, naar Bogen er læst, man kender dem og véd, hvorledes de vil reagere under denne eller hin Situation.

ROCKWELL KENTS Naturglæde er stor og ægte, og den skønne, men barske grønlandske Natur i de skiftende Aarstider griber hans Hjerter. Han smiler med de straalende skønne Sommerdage, med den varme, flimrende Sol; han fryder sig over Nordlysens urolige, men uhyggelig tyste Flakken hen over den kulsorte Vinterhimmel; og han kæmper med Naturen, naar den er bedsk og Stormene hyler hen over det mørke og dystre Land, fejende foran sig Kaskader af Sne. Han lever Grønlændernes Liv, gaar med dem paa Fangst og Fiskeri, sidder i Teltet omgivet af Grønlændere, og mens Primusen brummer og Skæret fra Lyset i Flakkehalsen kaster en mat Glød ud i den sorte Polarnat, hører han dem fortælle Sagn fra gamle Dage — men nogle af disse er ret mærkelige: mon ikke en Digters Fantasi har spillet ham et Puds eller to?

Der gives nogle glimrende Beskrivelser af Livet i de grønlandske Udsteder og Kolonier, og i denne Retning er Rockwell Kents *SALAMINA* vistnok enestaaende i Grønlandslitteraturen, en tilsvarende Bog findes saa vidt vides ikke paa Dansk. Og det er Synd, thi den bringer os Grønlænderne ind paa Livet og bevirker, at man fatter Kærlighed til de fattige Mennesker, føler for dem i deres Færd og Stræben,

Grønlænder med Kajak, som Rockwell Kent opfatter ham.

glæder sig over Tilværelsens smaa Lyspunkter.

Man gaar med Rockwell Kent paa „Kaffemik“ i de usle Hytter; man ser gennem hans Beskrivelser de Forsøg, der gøres paa at bringe lidt Fest ind i det daglige Stræb; man fryder sig over hans Glæde ved Juleaften at forvandle den lille fattige og enfoldige Pige fra Askepot til Prinsessen; og man lytter anspændt efter Børnenes benovede Hvisken ved det straalende Syn af et Juletræ, hvis Stamme er en Narhvaltand med Grene af rustent Staaltraad, forsynede med grøntmalede, hjerteformede Blade af Karton, oversaaet med Lys — et pragtfuldt Skue, sikkert uforglemmeligt! Og Julegilderne i alle de smaa grønlandske Hytter er rørende beskrevet, Fest paa Fest Julen igen, og Julen i Grønland varer tolv Dage — hvis man da kan tro Rockwell Kent. Festlighederne kulminerer i et vældigt Gilde den sidste Dag, et Gilde, han giver, og hvor der serveres Spæk og Kød og andre grønlandske Herligheder, gives Kaffe — og Spiritus, men dette er vistnok ikke helt i Overensstemmelse med Lovens strenge Bogstav.

Rockwell Kent beskriver Grønlænderne, som de er, dog maaske en Smule idealiserede, særlig Kvinderne; han beskriver deres Glæde over Livet, trods deres dybe Fattigdom, deres Leven i Nuet uden Skygge af Tanke for Dagen i Morgen. Kærlighed til Grønlænderne lyser ud af hver af Bogens Linier, han sætter dem meget højt, men han prøver dog at skille Vind og Sol lige og er ikke blind for de-

benytte sig af Kents Uvidenhed og Ukendskab til Landets Priser. Det er haarde Ord, han bruger, forhaabentlig for haarde — men det trøster noget, at Rockwell Kent i Dedikationen til „F“ — hans Kone, der maa forudsættes at kende ham godt — er ærlig nok til at skrive: *Hvis jeg havde løjet — vilde du ikke blive forbavset!*

Det maa altsaa kunne ligge indenfor Mulighedernes Grænse, at Rockwell Kent er lidt fri med sine Ord, og ikke er en absolut tro Kopi af George Washington. Og det vil være godt det samme, thi det kan ikke undgaa, at hans bitre Bemærkninger om Udstedsbestyreren, hans Latterliggørelse af Landsfogeden, hans Omtale af en Kolonibestyrer eller to, og deres Administration, hans Bemærkninger om de flotte Lægeboliger og de modsætningsvis daarlige Sygehuse, gaar en Dansker til Hjerte, og det er trist at slige Udtalelser bliver kolporteret paa et Verdenssprog.

Idet hele taget synes Rockwell Kent at mene, at Danskerne tager for meget og giver Grønlænderne for lidt. Han harcelerer noget over de Goder, Danskerne — og de fastansatte Grønlændere — kræver i Modsætning til de Kaar, som de grønlandske Fangstmænd lever under, der ved stræbsom og farlig Fangst skaber Basis for Opretholdelsen af Tjenestemandstanden, af Administrationen, Besejlingen, Kirker, Skoler, Læger og Sygehuse i det saa tyndt befolkede Land — han synes at mene, at Danmark udnytter Grønlænderne til egen Fordel.

Rockwell Kent havde maaske ikke i Grønland Lejlighed til at blive bekendt med, at Grønland er alt andet end en Forretning for Danmark, og i hans særdeles vellykkede Forsøg paa at skabe et litterært Monument for Grønland, dets Natur, den grønlandske Fangstmand og hans Kvinde, har han slaaet lidt for haardt til de Danske, som efter bedste Evne prøver at værne og beskytte Grønlænderne.

Men alt i alt er Rockwell Kents Bog særdeles underholdende, læseværdig og oplysende — men den burde være udkommet paa Dansk og ikke paa Engelsk — herhjemme kunde vi glæde os over den smukke Beskrivelse af Grønlænderne og eventuelt undersøge de i Bogen fremsatte Anker over de danske Tjenestemænd — i Udlandet vil det sandsynligvis være disse, der fæstner sig i Læse-

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrabladet

SEP. 1935

skriver den

GODTHAAB PAA VEJ HJEMAD

Den kan ventes hertil
paa Lørdag

Inspektionsskibet „Godthaab“, der i Aar har haft en saa dramatisk og farefuld Sejlads ved Østgrønland, nærmer sig nu de hjemlige Farvande. Efter hvad Marineministeriets Efterretningsstation meddeler, kan „Godthaab“ ventes til København paa Lørdag, antagelig ved Middagstid.

Om Bord befinder sig bl. a. Inspektøren for Østgrønland, Kaptajn Einar Mikkelsen, og Direktøren for „Nanok“, Hr. Jennow. De to Herrer, der rejste op for at inspicere, har haft den triste Skæbne, at ingen af dem naaede at sætte Foden paa grønlandsk Jord! Den eneste af „Godthaab“s Passagerer, hvem dette blev forundt, var Søløjtnant Overbye, der pr. Flyvemaskine hentede de Overvintrende i Eskimonæs og paa Ella-Øen.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,895

Bladet:
Berlingske Tidende

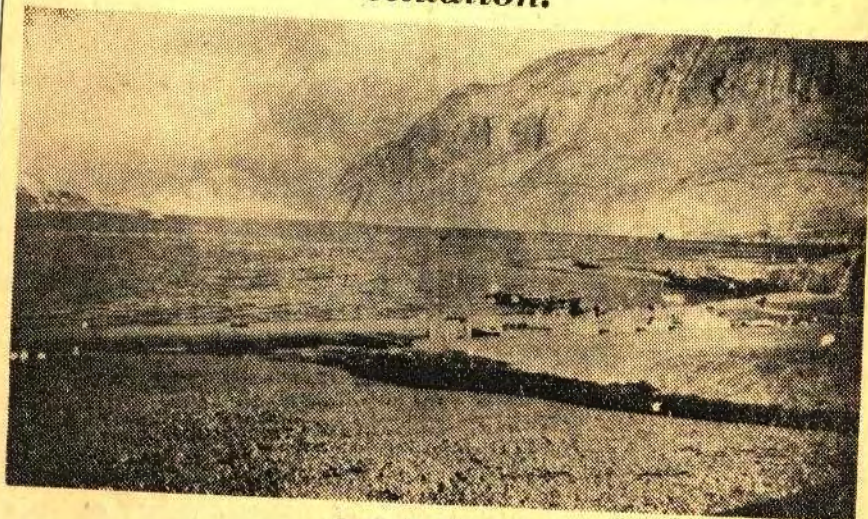
17 AUG. 1935

skriver den

Den ene Politimesterpost paa Østgrønland ophæves i Aar.

*Baade danske og norske Skibe afskaaret fra
at naa Kysten.*

*Kontorchef Oldendow om den alvorlige
Situation.*

Parti fra Ella-Ø.

PAA Grund af de usædvanlig daarlige Besejlingsforhold paa Grønlands Østkyst vil den ene af de to Politimesterposter paa Østkysten, nemlig paa Ella Ø, i Aar antagelig blive inddraget af Mangel paa Proviant.

Grønlands Styrelse modtog i Gaar Telegram fra „Gustav Holm“, der befinder sig i Isen udfor Scoresbysund, om, at Skibet ligger fast i tildels store brudte Ismarker. Vejret er klart, men der er ingen Fremgang at øjne foreløbig.

Kontorchef Oldendow i Grønlands Styrelse, der under Direktør Daugaard-Jensens aarlige Inspektionsrejse til Vestgrønland er konstitueret Direktør for Styrelsen, udtaler paa vor Forespørgsel, at Situationen nu er værre, end den har været i mange Aar.

— Vi har i Øjeblikket tre Skibe liggende deroppe, nemlig „Godthaab“, der er charret af Marinen, „Gustav Holm“ og „Gertrud Rask“. Sidstnævnte skulde i Dag være sejlet til Scoresbysund, men da de to andre Skibe ikke har kunnet forcere Isen ind til Kolonien, har vi telegrafisk tilbageholdt „Gertrud Rask“ i Angmagssalik, for at ikke ogsaa dette Skib skulde komme i Klemme i Isen. „Gertrud Rask“ og „Godthaab“ er i stadig Kontakt med hinanden pr. Telegraf, og kun, hvis de begge skønner, at „Gertrud Rask“ har nogen som helst Chance for at naa ind til Scoresbysund, vil det sejle nordpaa.

Vanskelighederne paa Eskimonæs og Ella-Ø.

Paa de to Lauge Koch-Stationer, Eskimonæs og Ella-Ø er Forholdet for Øjeblikket følgende:

I Gaar blev Magister Thorvald Sørensen fra Eskimonæs hentet om Bord i

Godthaab fra Eskimonæs, hvor han var Politimester. Samtidig blev Evald Rasmussen fløjet dertil fra „Godthaab“, og han har overtaget Politimesterværdigheden med Radiotelegrafist Espersen, der bliver deroppe, som Medhjælper. Der er Proviant nok deroppe til de to.

Paa Ella-Ø derimod er det saa smaat med Provianten, at vi ikke tør lade nogen overvintre, saafremt der ikke tilføres Proviant fra „Godthaab“, og det kan man vist paa nuværende Tidspunkt regne med som udelukket.

I Stedet vil Flyvemaskinen forsøge at hente den derværende Politimester Ib Poulsen og hans Medhjælper Allan Lind ud til „Godthaab“, medens de to Mænd, der skulde afløse dem, de Lemos og Harder Jensen, der er med op fra Danmark, sejler med hjem igen, saaledes at der i Aar ikke vil være nogen paa Ella-Ø til at haandhæve Politimyndigheden, om det skulde blive nødvendigt.

Nordmændene er i øvrigt, om muligt, daarligere stillet end vi. Nord for „Godthaab“ ligger to norske Skibe, som skulde hente norske Fangstmænd og sætte andre i Land. Men disse Skibe ligger ogsaa fast i Isen, og de har jo ikke, som vi, Flyvemaskine at ty til.

Inden Udgangen af denne Maaned maa alle Skibene være paa Vej hjem. Saa begynder Nattefrosten nemlig at sætte ind og fryse Isflagerne sammen, og hvis Skibene saa ikke er fri af Isen, kan de hverken komme frem eller tilbage.

— Er det tidligere sket, at man helt har maattet opgive at naa Land med Skibene?

— Ikke i Scoresbysund, men for mange Aar siden skete det et Par Gange, at vi maatte opgive at besejle Angmagalik paa Grund af Isvanskelighederne.

Ek.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrabladet

skriver den 16 AUG. 19

POLITIMESTER FROSSET UD I ØSTGRØNLAND

Issituationen gør det nødvendigt at inddrage den ene af de to danske Politiposter i Østgrønland

Nordmændene i Østgrønland har heller ikke kunnet faa friske Forsyninger

En stor traadløs Rapport i Dag fra Østgrønlands Inspektør, Kaptajn Ejnar Mikkelsen

ØSTGRØNLANDS Inspektør, Kaptajn Ejnar Mikkelsen, har i Dag fra „Godthaab“ sendt Grønlands Styrelse en udførlig Rapport om Situationen, hvoraf det fremgaar, at Ispærringen vil volde store Ændringer i de planlagte Dispositioner.

Man maa saaledes vente, at den ene af de to danske Politistationer i Nord-Østgrønland maa rømmes — at „Nanok“ ligeledes maa rømme et Par af dets Hovedstationer — og at Nordmændene kommer i lignende Vanskeligheder.

Paa EKSTRABLADETS Henvendelse giver den fungerende Direktør for Østgrønland, Kontorchef Oldendow følgende Oplysninger:

Den ene Station maa rømmes —!

— For først at tage Nordmændene, saa er de lige saa galt farne som vi. De har en halv Snees Fangstmænd i det nordlige Østgrønland, men det norske Forsyningsskib har ikke kunnet forcere Isen, og da det ikke har Flyvemaskine som vi, er de i Øjeblikket værre stillede . . . Det norske Skib forsøger nu endnu længere nordpaa, men Chancerne synes smaa.

Dernæst er der vore to Politistationer. Efter Ejnar Mikkelsens Oplysninger maa det ventes, at den ene rømmes fuldstændig — for ikke at lade Besætningen tære paa den Proviant, der er tilbage. Der har i Vinter sidet to Mand Thorvald Sørensen, der er Magister og Politimester, paa Eskimonæs, og S. K. Espersen, som er Radiotelegrafist. Og paa Ellas: Politimester Ib Poulsen og hans Medhjælper Allan Lind. Efter Planen skulde Espersen i Vinter være Politimester paa Eskimonæs med en ny Mand, Evald Rasmussen, som Hjælper, og Radiotelegrafist Dr. Lauge Koch.

telse af nye Forsyninger er meget ringe. . . . „Nanok“s Bestyrelse har endnu ikke behandlet Sagen — men den har alt saa i Aar faaet Sandsynligheds-Bevis for,

Den fungerende Direktør, Kontorchef Oldendow.

at Dr. Lauge Koch havde Ret, naar han i Fjor maatte opgive Besejlingen af de nordligste Stationer. Selveste Marinen kan ikke klare det i Aar, skønt man netop fra denne Side i Fjor skarpt kritiserede Dr. Koch.

Isforholdene svinger i Perioder paa nogle Aar. Nu er vi midt i en vanskelig Istid deroppe.

Horn.

ØSTGRØNLAND

Issituationen gør det nødvendigt at inddrage den ene af de to danske Politiposter i Østgrønland

Nordmændene i Østgrønland har heller ikke kunnet faa friske Forsyninger

En stor traadløs Rapport i Dag fra Østgrønlands Inspektør, Kaptajn Ejnar Mikkelsen

ØSTGRØNLANDS Inspektør, Kaptajn Ejnar Mikkelsen, har i Dag fra „Godthaab“ sendt Grønlands Styrelse en udførlig Rapport om Situationen, hvoraf det fremgaar, at Isspærringen vil volde store Ændringer i de planlagte Dispositioner.

Man maa saaledes vente, at den ene af de to danske Politistationer i Nord-Østgrønland maa rømmes — at „Nanok“ ligeledes maa rømme et Par af dets Hovedstationer — og at Nordmændene kommer i lignende Vanskeligheder.

Paa EKSTRABLADETS Henvendelse giver den fungerende Direktør for Østgrønland, Kontorchef Oldendow følgende Oplysninger:

Den ene Station maa rømmes —!

— For først at tage Nordmændene, saa er de lige saa galt farne som vi. De har en halv Sneg Fangstmænd i det nordlige Østgrønland, men det norske Forsyningsskib har ikke kunnet forcere Isen, og da det ikke har Flyvemaskine som vi, er de i Øjeblikket værre stillede . . . Det norske Skib forsøger nu endnu længere nordpaa, men Chancerne synes smaa.

Dernæst er der vore to Politistationer. Efter Ejnar Mikkelsens Oplysninger maa det ventes, at den ene rømmes fuldstændig — for ikke at lade Besætningen tørre paa den Proviant, der er tilbage. Der har i Vinter sidet to Mand Thorvald Sørensen, der er Magister og Politimester, paa Eskimonæs, og S. K. Espersen, som er Radiotelegrafist. Og paa Ella: Politimester Ib Poulsen og hans Medhjælper Allan Lind. Efter Planen skulde Espersen i Vinter være Politimester paa Eskimonæs med en ny Mand, Evald Rasmussen, som Hjælper, og Radiotelegrafist Dr. Lemos og Harder Jensen skulde afløse de to paa Ella Ø. De to sidste er om Bord paa „Godthaab“ og kommer til at rejse hjem med uforrettet Sag. Magister Sørensen er hentet af Flyveren paa Eskimonæs og erstattet ligeledes pr. Flyvemaskine af Evald Rasmussen, men Ella Ø-Folkene hentes hjem til Skibet og remplaceres ikke.

Endelig er der Nanok —!

Endelig er der „Nanok“, og her maa man vente, at der ogsaa rømmes et Par Stationer. Fire Mand er fløjet ud til „Godthaab“, men Selskabets Forsyninger i Land er — da Besejlingen ogsaa svigtede i Fjor — saa smaa, at der sikkert maa tages flere hjem, uden at man kan forsvare at sende andre ind i Stedet. Dog dette maa „Nanok“ selv tage Stilling til.

— Men hvorledes gaar den almindelige Besejling af Scoresbysund?

— Ogsaa daarligt. „Gustav Holm“ rapporterer, at den ligger fast i Isen uden Udsigt til Fremgang. „Gertrud Rask“, der ligger i Angmagsalik, skulde ogsaa gaa derop — men om begge Skibe

telse af nye Forsyninger er meget ringe. . . . „Nanok“s Bestyrelse har endnu ikke behandlet Sagen — men den har alt-saa i Aar faaet Sandsynligheds-Bevis for,

Den fungerende Direktør, Kontorchef Oldendow.

at Dr. Lauge Koch havde Ret, naar han i Fjor maatte opgive Besejlingen af de nordligste Stationer. Selveste Marinen kan ikke klare det i Aar, skønt man netop fra denne Side i Fjor skarpt kritiserede Dr. Koch.

Isforholdene svinger i Perioder paa nogle Aar. Nu er vi midt i en vanskelig Istid deroppe.

Horn.

Opgraven er stærkt mod Folk som Helmsold
Hans Melin. Han er jo i sin Rørm. Me
I 200 m. Brysteværmning har der jeg på
og hvem ved —?
I 400 Meteren. Der bliver Kamp om det —

Bladet:

Ekstrabladet

12 APR. 1935

skriver den

DET NYE VÆRNETING FOR ØSTGRØNLAND

*Under Tinget sorterer en Befolkning paa
1000 Eskimoer, 17 Danske og 10 Nordmænd*

**Kaptajn Ejnar Mikkelsen om Formålet med
den nye Ordning**

**'Al Trafik fra Vestgrønland til Østgrønland
og omvendt gaar via København, — derfor
ligger Værnetinget naturligtst her**

LOVFORSLAGET om, at Østgrønland fremtidig skal have Værneting under Københavns Byret, er en naturlig Konsekvens af Haag-Dommen og Oprettelsen af den Inspektørstilling for Østgrønland, der er tildelt Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Altid via København

Det ser ved første Øjekast lidt besværligt ud, at en eventuel Politisag fra Østgrønland skal paadømmes i København i Stedet for i Vestgrønland, men Vejen fra Øst- til Vestgrønland og omvendt gaar via København.

Naar Embedsmænd, Kolonibestyrere og Præster, forflyttes fra den ene Del af Grønland til den anden, seiles de først ned til København og derfra atter op

til deres nye Arbejdsfelt, fordi der ikke er direkte Sejlads mellem de to Grønlandskyster. Sidste Vinter overvintrede for Eks. en hel grønlandsk Præstefamilie i Danmark, da den blev transporteret herved med sidste Baad fra Vestgrønland og op til Østgrønland med første Baad om Foraaret.

Det vilde med andre Ord være Tids-spilde, hvis man lagde de østgrønlandske

Kaptajn Ejnar Mikkelsen

Retssager over under Vestgrønland ...
København er nærmere og hurtigere.

Det nye Værnetings Domæne

Kaptajn Ejnar Mikkelsen oplyser paa EKSTRABLADET's Forespørgsel, at der under det nye Værneting ialt kommer til at sortere godt **1000 Eskimoer, 17 Danske og 10 Nordmænd.**

— Ved sidste Optælling i Januar 1934 boede der i Østgrønland 978 Eskimoer, — der er nu mindst 1000, i Angmagssalik og Scoresbysund er der ialt 5 Danske, paa de to Politistationer Nordpaa: Ella Ø og Eskimonæs, er der 2 Danske hvert Sted: en „Politimester“ og en Radiotelegrafist, — af Fangere er der 8 Danske og 10 Nordmænd.

Iøvrigt er Oprettelsen af et østgrønlandsk Værneting kun det samme, som Nordmændene gjorde, da de havde okkuperet. De oprettede et Værneting for Østgrønland i Tromsø.

En Forløber for Forbudet mod Giftfangst?

— Har der været nogle Politisager i Østgrønland?

— Nej, og jeg haaber rigtignok, at vi kan blive fri for at faa nogen. Det hele skulde gerne gaa i Fordragelighed og Fredsommelighed. Men derfor er det alligevel naturligt, at man faar skabt retsligt gyldige Former, som kan bruges.

— Er Værnetingets Oprettelse en Forløber for et Forbud mod Giftfangst?

— Derom kan jeg intet oplyse ...

Horn.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den

10 MAJ 1934

Kaptajn Ejnar Mikkelsen bliver Østgrønlands første Inspektør.

Udnævnelsen er sikret og vil foreligge i Løbet af nogle Dage.

FOR et Par Maaneder siden bragte vi et Forlydende om, at den kendte Polarforsker, Kaptajn Ejnar Mikkelsen var udset til det nye Embede som Inspektør for Østgrønland. Udnævnelsen var dog afhængig af en Række Forhandlinger og skulde naturligvis ogsaa sanktioneres af Rigsdagen og Finansudvalget. Dette er nu sket, og efter hvad vi erfarer, har Direktør Daugaard-Jensen forleden meddelt Kaptajn Mikkelsen, at hans Udnævnelse, der vil foreligge officielt i Løbet af faa Dage, er sikret.

Embedet skal sortere under Styrelsen for Kolonierne i Grønland, men Rammerne for Kaptajn Ejnar Mikkelsens nye Virksomhed er endnu ikke endelig fastlagt. Det menes dog, at han faar Titel af Inspektør for Østgrønland, og at han udstyres med Politimyndighed over hele den lange Kyststrækning, som i de sidste Aar har givet Anledning til saa megen Omtale. Her vil der blive Opgaver nok at tage fat paa. En af de første Opgaver, den nye Østgrønland-Inspektør stilles overfor, bliver rimeligvis at indføre Regler for Udøvelsen af Fangst i disse fjerne Egne. Den stærke Beskydning, f. Eks. Moskusokserne har været Genstand for i de senere Aar, nødvendiggør uden Tvivl et hurtigt Indgreb.

Fra alle Sider vil det blive hilst med Tilfredshed, at Styrelsen har udpeget Kaptajn Ejnar Mikkelsen til denne vigtige Post. Han hører først og fremmest til Østgrønlands-Veteranerne. Som ganske ung Jeltog han i Kaptajn Amdrups store Ekspedition i 1900 og var et Par Aar efter med paa den Baldwin-Ziegfeldske Polarekspedition, hvis Maal ogsaa var Østgrønland, hvor flere Ekspeditionshuse, der ganske vist aldrig blev taget i Brug, endnu minder om den. I 1909 drog Ejnar Mikkelsen som Chef ud paa sin store Alabama-Ekspedition, hvis Maal var at finde Mylius Erichsens og hans to Fællers Grave, og i 1924 gennemførte han Scoresbysunds Kolonisering med Angmagssalik-Eskimoer — en af de vigtigste Milepæle i Grønlands Historie efter Aarhundredskiftet. I de allersidste Aar har Kaptajn Ejnar Mikkelsen endelig ledet en mindre Ekspedition til Egnene Syd for Scoresbysund. Det er saaledes en lang og daadrig Virksomhed. Kaptajn Ejnar Mikkelsen har bag sig i Østgrønland, og han har sikkert alle Betingelser for at løse de nye og store Opgaver, der nu venter ham.

Saa snart Udnævnelsen foreligger, gaar Kaptajn Mikkelsen i Gang med at forberede sin første Inspektionsrejse til Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen.

Afleveringen nr 158.

22 Mars 1934.

**Einar Mikkelsen
blir inspektør for Øst-
Grønland.**

Kjøbenhavn, 27. mars.
Politiken erfarer nu fra sikker
kilde at kaptein Einar Mikkelsen vil bli utnevnt til inspektør for Øst-Grønland og så å si straks trede i funksjon. Han vil bli utstyrt med politimyndighet for hele distriktet på østkysten.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

B. T.

skriver den

27 MRTS. 1934

Imidlertid **Ejnar Mikkelsen Politimester i Østgrønland.**

Han udstyres med Politimyndighed for hele Østkystens Distrikt.

EN MORGENUDTAELSE AF EJNAR MIKKELSEN

Ejnar Mikkelsen.

I Anledning af en Meddelelse til Morgen om, at Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* i Løbet af faa Dage vil blive udnævnt til Politimester for Østgrønland, har B. T. vekslet nogle Ord med Kaptajnen.

— Jeg ved ikke selv ret meget om det endnu, siger Ejnar Mikkelsen. Der foreligger ikke noget officielt, jeg har kun hørt, at der var Bestræbelser i Gang i saa Hensende, men naturligvis skulde det glæde mig, hvis det virkelig var Tilfældet. Grønland har jo været mit Hjertebarn, lige fra jeg var en ganske ung Mand paa 18—19 Aar.

Udnævnelsen sker — efter hvad der meddeles — efter Forslag fra Grøn-

lands Styrelse og Statsminister *Stauning*. Det er Rigsdagens Grønlandsudvalg, som har behandlet Spørgsmaalet, og man regner med, at der foreligger en Afgørelse i Løbet af et Par Dage. Kaptajn Mikkelsen vil faa Politimyndighed over hele Østkystens Distrikt, og Udnævnelsen er et nyt Led i det Arbejde, der hidtil er fulgt i det danske Grønlands-Arbejde. Oprettelsen af et Politimester-Embedet vil bringe mere Samling over de spredte Kolonisationer paa Vestkysten.

Politiken m 187.
27 Mars 1934.

Ejnar Mikkelsen bliver Inspektør i Østgrønland

Udnævnelsen kommer om faa Dage, og Kaptajnen vil allerede i Sommer besøge Østkysten som Politimester

DET har længe været Hensigten, at Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* skulde besætte en Embedsstilling i Grønland. Vi erfarer nu fra sikker Kilde, at han vil blive udnævnt til Inspektør for Østgrønland og omtrent straks træde i Funktion.

Udnævnelsen foregaar efter Forslag fra Grønlands Styrelse og Statsminister *Stauning*. Forslaget er behandlet i Rigsdagens Grønlandsudvalg, hvor det hurtigt fandt den nødvendige Tilslutning, og Udnævnelsen foreligger sikkert, før Rigsdagen hjemsendes.

Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* udstyres med Politimyndighed for hele Østkystens Distrikt. Som bekendt findes der Kolonier i Angmagssalik, Bopladser i Angmagssalikfjorden og en Koloni i Scoresbysund, organiserede efter samme System som Kolonierne paa Vestkysten. Men hidtil har disse spredte Kolonisationer savnet deres egen samlede Myndighed. Danmark har selvfølgelig paa behørig Maade hævdet Suveræniteten ogsaa over Østgrønland, hvilket anerkendtes i Haag-Dommen, hvad der nu sker, er kun en videre Udvikling af de Linjer, vi hidtil har fulgt i Arbejdet for Grønland.

Muligvis Kolonier paa Ella-Ø og Eskimonæs?

Danske og norske Fangstmænd findes spredt i forskellige Strækninger langs Østkysten mod Nord. Over for dem har Dr. *Lauge Koch* som bekendt haandhævet Danmarks Politimyndighed under sine videnskabelige Ekspeditioner i de senere Aar. Han har ikke haft meget at gøre som Politimester. Alt er forløbet i Ro og god Forstaaelse mellem alle Parter, selv om Nordmændene mødte ham

med stor Skepsis, naar han dukkede op i Flyvemaskine eller Motorbaad.

Endnu er det ikke afgjort, om *Lauge Koch* i Sommer skal foretage den samme politimæssige Inspektion, eller om den udføres af *Ejnar Mikkelsen*.

Men en helt anden Sag er, at de Støttepunkter, *Lauge Koch* har bygget

Kaptajn *Ejnar Mikkelsen*.

for Trearsplanens Ekspeditioner paa Ella-Ø og Eskimonæs kan danne Grundlag for en Kolonisation. Der er ingen Beslutning truffet, næppe nok skitseret Planer, hvad vi her nævner, er blot Muligheder, som man har for Øje i Grønlands fremtidige Udvikling.

Desværre giver hverken de norske eller de danske Fangstresultater særlig lyse Udsigter for Befolkning af Østkysten.

Vid.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet **Ekstrabladet**

skriver den **30 JAN. 1933**

ENGLÆNDERNE OG GRØNLAND

gennem
**Et betydningsfuldt
Foredrag i London**

GRØNLANDSFORSKEREN Kaptajn *Ejnar Mikkelsen*, afrejser i Dag til London, hvor han efter en ærefuld Opfordring fra det kgl. geografiske Selskab skal holde et Foredrag om Østgrønland.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen vil i særlig Grad beskæftige sig med Scoresbysund-Distriktet, og herunder ogsaa med Østgrønlands-Eskimoernes Liv, der nu trues af Nordmændene.

Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* vil bl. a. skildre *Watkins' Indsats* . . . Den afdøde unge engelske Forsker var, som bekendt, en absolut Modstander af Norges Okkupationsforsøg, og hans Indstilling

synes i langt overvejende Grad at have præget den engelske, videnskabelige Verdens Standpunkt i Striden mellem Danmark og Norge.

Forberedte Tidende m
11 januar 1933.

Einar Mikkelsen fik Hans Egede- Medaillen.

Et Foredrag om Mulighed for
Eskimo-Bosættelse paa Grøn-
landskysten syd for Scoresby-
sund.

GEOGRAFISK SELSKABS Møde i
Aftes, hvor Kaptajn Einar Mikkelsen holdt Foredrag om Scoresbysund-Komiteéns Østgrønlands-Ekspeditioner, indlededes med, at Selskabets 1. Vicepræsident, Generalkonsul Johan Hansen overrakte Foredragsholderen Hans Egede-

Generalkonsul Johan Hansen overrækker Kaptajn Einar Mikkelsen „Hans Egede-Medaillen“.

Medaillen som Anerkendelse af hans Fortjenester af Grønlands-Forskningen. Generalkonsulen optrak Hovedlinierne i Hr. Einar Mikkelsens Forsker-vita, som omfatter ikke færre end seks arktiske Ekspeditioner, af hvilke han har ledet de fire. Ved Alabama-Ekspeditionen blev det fastslaaet, at Peary-Land ikke er en Ø, og at Scoresbysund-Ekspeditionen, der gav Anledning til Koloniens Grundlæggelse, og af Ekspeditionen til Blossville-Kysten kom i Stand, skyldes Einar Mikkelsens store Energi.

Einar Mikkelsen takkede og gik i Gang med sit Foredrag, i hvilket han først gav en kort Oversigt over Østgrønlands-

Forsknings Historie — konkluderende i Forhaabning om, at disse Strækninger, hvor engang en ret stor Stamme af Eskimoer har færdedes, paany maa blive inddraget under Eskimoernes Erhvervs-Omraade. Scoresbysund-Koloniens Udvikling har været god, og Befolknings-Oversekudet herfra og fra Angmagssalik vil mulig finde Plads her, hvor deres Forfædre har færdedes. Scoresbysund har jo ogsaa faaet særlig Betydning som Basis for Dr. Lauge Kochs store Ekspeditioner. En særlig Tak rettede Einar Mikkelsen til Viceadmiral Amdrup — der var til Stede i Forsamlingen — for hans Arbejde og de Impulser, der har været banebrydende for Udforskningen af Østgrønland.

Hovedformaalet for Einar Mikkelsens Ekspedition med „Søkongen“ i Fjor til Blossville-Kysten — Strækningen Syd for Scoresbysund-Indløbet — var Undersøgelser om Muligheder for en Eskimo-Bosættelse her. Barsk og vild ser Kysten ud, set fra Havet, men inde i Dalene er der en ret frodig Vegetation — hvilket smukke Lysbilleder bevidnede. Omraadet er ret fattigt paa Landdyr — Moskusoksen forekommer ikke her — men Isbjørne er almindelige, og der er set store Flokke af Grønlandssælen, hvilket er af Betydning for en mulig senere Eskimo-Bosættelse, som i øvrigt blev foreløbig forberedt ved Opførelse af Huse og Nedlægning af Depoter. Efter Udforskning af Blossville-Omraadet havde Einar Mikkelsen Møder med Eskimo-Befolkningen i Angmagssalik, hvor han gjorde Rede for sine Erfaringer.

Einar Mikkelsen sluttede sit oplysende Foredrag med at rette en varm Tak til de Mænd, der har hjulpet ham til at komme af Sted og til sine Kammerater og Medarbejdere for deres Arbejdsmod og det gode Humør, hvormed de tog alle Tilskikkelser, og hvorved Arbejdet var blevet en Fest.

Generalkonsul Johan Hansen sluttede Mødet med en Tak til Hr. Einar Mikkelsen og meddelte, at næste Møde vil blive Tirsdag den 7. Februar. Det er ikke endnu endelig afgjort, hvad Mødet vil komme til at omhandle.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrabladet

skriver den 16 NOV. 1932

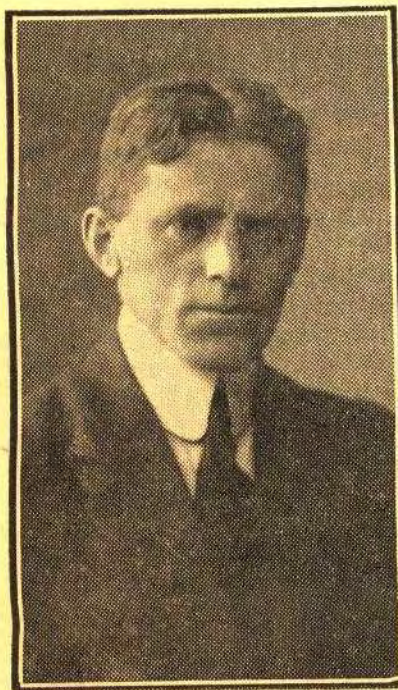
HVAD DANMARK HAR GJORT FOR ØSTGRØNLANDS ESKIMOER

Scoresbysunds Grundlægger, Kaptajn Ejnar Mikkelsen, besvarer EKSTRABLADET's Spørgsmaal: „Hvad venter De Dem af Haag?“

Den danske Kolonisations-Politik, uden hvilken Østgrønlands Eskimoer i Dag vilde være forsvundne.

Hvem har mest Ret til Landet — de 1000 Indfødte eller de 20 tilrejsende Jægere?

En interessant Redegørelse for den eskimoi-ske Befolknings Udvikling i det truede Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen.

KAPTJAJNEjnar Mikkelsen, Scoresbysunds Grundlægger og Eskimoernes Ven, der er udpeget som en af Danmarks Sagkyndige i Haag, besvarer i Dag EKSTRABLADET's Spørgsmaal: „Hvad venter De Dem af Haag?“

FORHAAABENTLIG en saa klar og utvetydig Anerkendelse af alle Danmarks Rettigheder i Østgrønland, at de nuværende usikre Forhold ophører, saaledes at vi Danske i Fred kan fortsætte det Arbejde, der gennem Generationer er udført af os for Landets Undersøgelse, men først og fremmest for fortsat Ophjælpning til Selvstændighed af Østgrønlands Beboere.

Før i Tiden har adskillige Eskimoer levet langs Østgrønlands Kyster, men Forhold, vi ikke kender, slog dem ud. De bukkede under og forsvandt: — fra Scoresbysund og nordøst ser man nu kun deres efterladte Bopladser. Kun en eneste Gang er Eskimoerne blevet set paa denne Strækning — i 1823, da 12 Individer flygtede for den hvide Mand og forsvandt

Mellemtiden var de 413 Mennesker svundet ind til ca. 350.

En Befolkning i Vækst.

Tal siger mere end mange Ord om den glædelige Vækst i Angmagsalik-Befolkningens Antal, og de er, som følger:

I 1883 ved Gustav Holms første Besøg 413 Individer, 1894 ved Koloniens Oprettelse ca. 350, i 1900 403, i 1910 554, i 1920 642 og i 1930 851 Individer

Talende Tal, der viser, hvad Danmark Forsorg for Angmagsalikerne har betydet manende Tal, der højlydt kræver, at vi ikke slipper Omsorgen for Befolkningen men fortsætter i det saa godt begyndt Spor.

I ca. tredive Aar bød Jagten inden for Angmagsalikomraadetets snævraste Grænser den lille Befolkning fuldt gode Livsvilkår, men efterhaanden som den tiltog, kunde Jagtudbyttet ikke længer svare til de større Krav, der stilledes, og derfor genoptog Angmagsalikerne Forfædrenes lange Fangstrejser til gode Fangstpladser i Syd og Nord: Rejserne gav forøget Selvtillid og et større Jagtudbytte; de blev længere og længere, flere og flere drog ud — og nu har Angmagsalikerne selv genvundet deres gamle Fangstpladser.

Endnu var der dog store Strækninger paa Østgrønland, hvor Eskimoer før havde levet, og hvor Jagten var god, og i 1924 blev der af Scoresbysund-Komiteéns Ekspedition grundlagt en Koloni i det store og vildtrige Scoresbysund: vi byggede Huse for Grønlænderne og Administrationen og efterlod tre Aars Proviant og Udrustning — alt som Gave til de Angmagsalikere, der vilde følge Stammenes ældgamle Bud: at rejse nd til fremmede Egne.

Udviklingen i Scoresbysund.

Kolonien blev overgivet til Grønlands Styrelse, som det paafølgende

117 Angmagsalikeres Maal — og disse Opgaver blev løst.

Hvem har mest Ret til Landet?

Det er en absolut Nødvendighed for en voksende Jægerbefolkning at have Reservater, ellers vil den gaa til Grunde — men uheldigvis bevirkede fremmede Jægers Indtrængen i Østgrønland, og netop i de Omraader, som var det naturlige Opland for saavel Angmagsalikerne som Scoresbysunds Befolkning, at de Rejser, som Østgrønlænderne havde genoptaget adskillige Aar inden disse Fremmedes Ankomst, er blevet hemmet ved, at disse har sat sig fast saa at sige uden for de to Koloniomraaders Døre, hvor de driver en haardhændet Fangst med Gift og Selvskud, som Østgrønlænderne ikke kender, men som ødelægger Dyrebestanden — ødelægger Fremtidsmulighederne for den i Landet barnefødte Befolkning.

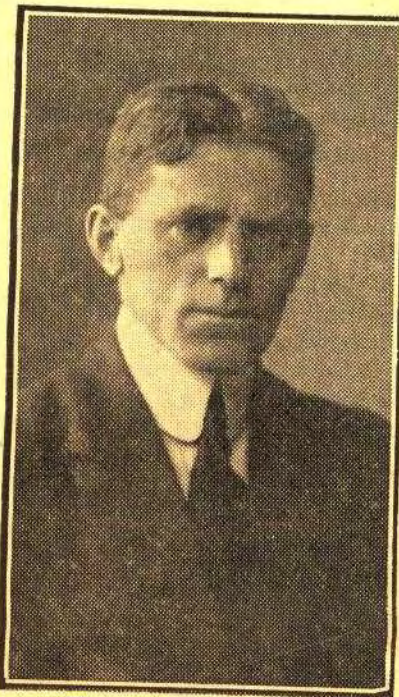
Og dette bør ikke ske!

Der lever i Østgrønland rundt regnet ca. 1000 Indfødte, og indtil sidste Aar drev kun 15 à 20 norske og danske Jægere Fangst i disse Egne, men disse fremmede Jægere er kun Trækfugle eller maa-

giver den Danmark Medhold som Følge af vort igennem Generationer udførte maalbevidste Arbejde for Landets Udforskning og Østgrønlændernes Ophjælpning til Selvstændighed, vil kommende østgrønlandske Slægter have Betingelser for at eksistere ved at udnytte Kystens faa Jagtmuligheder, Stammen til Gavn og fortsat Udvikling.

Ejnar Mikkelsen.

En interessant Redegørelse for den eskimoiske Befolknings Udvikling i det truede Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen.

KAPTAJNEjnar Mikkelsen, Scoresbysunds Grundlægger og Eskimoernes Ven, der er udpeget som en af Danmarks Sagkyndige i Haag, besvarer i Dag EKSTRABLADETS Spørgsmål: „Hvad venter De Dem af Haag?“

FORHAABENTLIG en saa klar og utvetydig Anerkendelse af alle Danmarks Rettigheder i Østgrønland, at de nuværende usikre Forhold ophører, saaledes at vi Danske i Fred kan fortsætte det Arbejde, der gennem Generationer er udført af os for Landets Undersøgelse, men først og fremmest for fortsat Ophjælpning til Selvstændighed af Østgrønlands Beboere.

Før i Tiden har adskillige Eskimoer levet langs Østgrønlands Kyster, men Forhold, vi ikke kender, slog dem ud. De bukkede under og forsvandt: — fra Scoresbysund og nordover ser man nu kun deres efterladte Bopladser. Kun en eneste Gang er Eskimoerne blevet set paa denne Strækning — i 1823, da 12 Individer flygtede for den hvide Mand og forsvandt sporløst i det store Øde.

For den sydligere Østkysts Vedkommende er Forholdet et andet, og selv om den ogsaa i sin Tid en Overgang var delvis affolket, kender man dog Hovedgrunden dertil: Udvandring til Vestgrønland i Haab om bedre Kaar.

Vestgrønland lokkede —

Fristelsen var nærliggende, thi allerede langt tilbage i Tiden stod de sydligst boende Østgrønlandere i Handelssamkvem med Vestgrønlanderne, der særlig efter Julianehaabs Oprettelse i 1775 maatte synes at være i Besiddelse af al Verdens Herligheder. De lokkede, drog Eskimoerne bort fra Sydøstgrønland, først paa langvarige Handelsrejser, senere for aldrig mere at komme tilbage, og paa den selv samme Kyststrækning, hvor Graah i 1829 fandt ca. 600 Eskimoer, traf Gustav Holm halvtreds Aar senere kun 135.

Da Gustav Holm i 1884 naaede frem til Graahs forjættede Land: Angmagsalik-området, fandt han en Stamme Eskimoer paa 413 Individer — Resten af den engang ret talrige Befolkning, der tidligere havde levet imellem Kangerdluak og Tingmiarmiut, en Strækning paa ca. 420 Sømil.

Ved Gustav Holms Hjemkomst med Beretning om denne Stamme Eskimoer blev det bestemt, at hvad der fra dansk Side kunde gøres for at ophjælpe ogsaa denne Del af Østgrønlands Befolkning, skulde blive gjort — men der gik dog ti Aar, inden Kolonien blev oprettet, og i

Mellemtiden var de 413 Mennesker svundet ind til ca. 350.

En Befolkning i Vækst.

Tal siger mere end mange Ord om den glædelige Vækst i Angmagsalik-Befolkningens Antal, og de er, som følger:

I 1883 ved Gustav Holms første Besøg 413 Individer, 1894 ved Koloniens Oprettelse ca. 350, i 1900 403, i 1910 554, i 1920 642 og i 1930 851 Individer

Talende Tal, der viser, hvad Danmark Forsorg for Angmagsalikerne har betydet manende Tal, der højlydt kræver, at vi ikke slipper Omsorgen for Befolkningen men fortsætter i det saa godt begyndt Spor.

I ca. tredive Aar bød Jagten inden for Angmagsalikomraadet snævrere Grænser den lille Befolkning fuldt gode Livsvilkår, men efterhaanden som den tiltog, kunde Jagtudbyttet ikke længer svare til de større Krav, der stilledes, og derfor genoptog Angmagsalikerne Forfædrenes lange Fangstrejser til gode Fangstpladser i Syd og Nord: Rejserne gav forøget Selvtillid og et større Jagtudbytte; de blev længere og længere, flere og flere drog ud — og nu har Angmagsalikerne selv genvundet deres gamle Fangstpladser.

Endnu var der dog store Strækninger paa Østgrønland, hvor Eskimoer før havde levet, og hvor Jagten var god, og i 1924 blev der af Scoresbysund-Komiteéns Ekspedition grundlagt en Koloni i det store og vildtrige Scoresbysund: vi byggede Huse for Grønlanderne og Administrationen og efterlod tre Aars Proviant og Udrustning — alt som Gave til de Angmagsalikere, der vilde følge Stammens ældgamle Bud: at rejse ud til fremmede Egne.

Udviklingen i Scoresbysund.

Kolonien blev overgivet til Grønlands Styrelse, som det paafølgende Aar overførte 85 Angmagsalikere til den nye Boplads, men om end adskilligt flere meldte sig som vilige til at rejse derop, vilde Styrelsen dog have praktiske Erfaringer for Erhvervsmulighederne i Scoresbysund, inden en saadan Tilladelse blev givet, og uden yderligere Tilgang udefra tæller Befolkningen nu (Januar 1931) 112 Individer, der har deres gode Udkomme i den Koloni, der kun anlagt for faa Aar siden nu allerede har en stor Kirke og Skole — en Gave fra en grønlandsinteresseret Privatmand — Radiostation og en hel Del Bygninger.

Forsøget med Omplantning af Angmagsalikerne til en saa forholdsvis nordlig Egn var maaske nok voveligt, men det maatte gøres — og det gik godt: Kolonisterne er tilfredse, og Danmark har igen vist, at det hverken skyer et moralsk Ansvar eller et pekuniært Offer, hvor man mener at kunne gavne Østgrønlandernes Sag.

Scoresbysund-Komiteén havde dog videre Maal end den allerede anlagte Koloni og ønskede at skabe en Mulighed for, at Angmagsalikerne selv kunde rejse nordover — eller omvendt — saaledes at ingen med Rette kunde paastaa, at Scoresbysunds Befolkning var tvunget til at forblive i Kolonien, hvis de selv ønskede at komme tilbage til deres Hjemstavn, og i Sommeren 1932 blev der igen paa Komiteéns Initiativ og under min Ledelse udsendt en Ekspedition, der bl. a. havde til Formaal at skabe en saadan Forbindelseslinje — ved Bygning af Huse — samt at oprette en lille Koloni i Kangerdluak — som i 1928 havde været

117 Angmagsalikeres Maal — og disse Op-gaver blev løst.

Hvem har mest Ret til Landet?

Det er en absolut Nødvendighed for en voksende Jægerbefolkning at have Reservater, ellers vil den gaa til Grunde — men ulukkeligvis bevirkede fremmede Jægers Indtrængen i Østgrønland, og netop i de Omraader, som var det naturlige Opland for saavel Angmagsalikerne som Scoresbysunds Befolkning, at de Rejser, som Østgrønlanderne havde genoptaget adskillige Aar inden disse Fremmedes Ankomst, er blevet hemmet ved, at disse har sat sig fast saa at sige uden for de to Koloniomraaders Døre, hvor de driver en haardhændet Fangst med Gift og Selvskud, som Østgrønlanderne ikke kender, men som ødelægger Dyrebestanden — ødelægger Fremtidsmulighederne for den i Landet barnefødte Befolkning.

Og dette bør ikke ske!

Der lever i Østgrønland rundt regnet ca. 1000 Indfødte, og indtil sidste Aar drev kun 15 à 20 norske og danske Jægere Fangst i disse Egne, men disse fremmede Jægere er kun Trækfugle eller maa-ske rettere: Rovfugle, der slaar ned paa Byttet, tager det mest mulige i Løbet af et Aar eller to og saa forlader Landet for bestandig med deres større eller mindre Bytte.

Fast bosiddende som Grønlanderne bliver de aldrig, og trods alle Paastande om det modsatte kan Jagten i Østgrønland aldrig give en Europæer fornødent Vederlag for hans slidsomme Tilværelse der — han ødelægger kun Dyrebestanden for sig selv og for Landets egne Børn, lægger de Kyster øde, hvor Grønlanderne inden de Fremmedes Ankomst havde deres naturlige Opland, hvorfra Dyrebestandens Overskud kom ind paa Grønlandernes egentlige Omraader — og dette triste Resultat af fremmed Indgriben kan allerede nu efter ganske faa Aars Forløb spores tydeligt ved Nedgang i Østgrønlandernes Fangstudbytte.

Hvis Dommen gaar Danmark imod.

For Danske, hvem Østgrønlandernes Sag ligger nær paa Hjerte, bliver Haag-Domstolens Kendelse ikke alene en Skelnen imellem Ret eller Uret — men nok saa meget en Dom, der enten fratager en lille og værgeløs Stamme dens Ret til Fædres Jord og dens Ret til at eksistere, eller ogsaa vil den gengive den de Fremtidsmuligheder, som de sidste tredive Aar har vist, at Østgrønlandernes Udvikling og Vækst tilfulde har Krav paa.

Gaar Dommen i Haag Danmark imod, vil Østgrønlandernes Saga være Slut, men

giver den Danmark Medhold som Følge af vort igennem Generationer udførte maaltbevidste Arbejde for Landets Udforskning og Østgrønlandernes Ophjælpning til Selvstændighed, vil kommende østgrønlandske Slægter have Betingelser for at eksistere ved at udnytte Kystens faa Jagtmuligheder, Stammen til Gavn og fortsat Udvikling.

Ejnar Mikkelsen.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Aftenbladet

skriver den **24 SEP. 1932**

Indled Et **Kangerdluaksuak maa findes.**

I Gaar kom den anden af vore store Grønlands-Rejsende *Ejnar Mikkelsen* hjem efter — ogsaa — at have udført et fortræffeligt Stykke Arbejde. Mest har, efter hvad han selv fortæller, dette Arbejde ligget paa at undersøge Erhversmulighederne med Henblik paa en fremtidig Bebyggelse af Kangerdluaksuak-Området i Østgrønland.

En gammel, svensk Ven, Jæger og Fisker, selv Enehersker over baade Skov og Sø, har engang udtrykt sin Mening om Tiderne og Udviklingen i disse Ord: *Hvert Menneske skulde have sit Jagt og sit Fiska — män vi er för många!* Og det passer ligefrem forbandet godt. Det er nok ogsaa ved at passe oppe i Grønland. Beboerne af Angmagsalik-Distriktet er virkelig ved at blive for mange, de er da ogsaa tredoblet i Antal siden Aarhundredskiftet. *Ejnar Mikkelsen* har undersøgt Mulighederne for en Udvandring, og han har konstateret, at der i de store Fjorde findes Flokke af Sæler — allerede er da de grønlandske Fangstmænd ved at pakke Randselen og rykke Telt-pælene op for at drage til Kangerdluaksuak ... hvor der er Plads, hvor der er Fangst, hvor der er Arbejde. Man erindre sig her, at Sælen for Eskimoerne er *alt*, den yder ham Føde, Klæder, Belysning, Brændsel, Materiale til Fangstredskaber, ja Materialet til Teltet — Hus og Hjem, Føde og Klæder samlet i et.

Ak, kunde ikke *Ejnar Mikkelsen* gaa paa en ny „Danmarksekspedition“, en „indenlandsk“, for at undersøge, om ikke der i vore Fjorde findes et hjemligt Kangerdluaksuak? Det bliver dog mere og mere — stærkere for hver Dag der gaar — nødvendigt alvorligt at undersøge alle Muligheder for at skaffe Arbejde. Vi har 120,000 „Fangere“, der hver Dag forgæves prøver at fange Arbejde. Tallene har en uhyggelig Trang til at stige allerede nu, og en lang Vinter staar for Døren, hvori de naturnødvendigt vil stige end yderligere. Og man har paa Fornemmelsen, at vi saa at sige er ved at glemme dette

derfra, drejer netop Tanken hen paa vore egne, der mangler Virkefeltet. Et dansk Kangerdluaksuak det er det, der tiltrænges, og da det desværre vel ikke vil kunne findes skabt af Naturen, maa det skabes af os selv ... Den, der kigger sig lidt om, maa faa Gaasehudsfornemmelser ved Tanken om, at man bare lader det hele gaa med Haabet om de bedre Tider, der skal komme. Ak ja, de bedre Tider ... et Slagord kun. Der var en Mand, der forleden meldte, at der var saa meget Bedring at spore, at man kunde begynde at nære Haab ... Begynde at nære Haab ... Det er altsaa endnu kun tynd Is at bevæge

sig paa, der er længe, til den kan bære.

Det er notorisk, at man hist og her ser Idéer fremsat, Planer realiseret, som kalder paa Arbejdet og de ledige Hænder, men det er spredt Fægtning. Mon der ikke kunde gøres et samlet Fremstød, en virkelig stor Indsats —? Der er jo nemlig intet andet at gøre end at skubbe alt andet til Side for om muligt at skabe det Kangerdluaksuak, der kan give vore 120,000 Bosted og Brød, Fangst og Fortjeneste.

Jens Hammer.

Kangerdluaksuak maa findes.

I Gaar kom den anden af vore store Grønlands-Rejsende Ejnar Mikkelsen hjem efter — ogsaa — at have udført et fortræffeligt Stykke Arbejde. Mest har, efter hvad han selv fortæller, dette Arbejde ligget paa at undersøge Erhverbsmulighederne med Henblik paa en fremtidig Bebyggelse af Kangerdluaksuak-Området i Østgrønland.

En gammel, svensk Ven, Jæger og Fisker, selv Enehersker over baade Skov og Sø, har engang udtrykt sin Mening om Tiderne og Udviklingen i disse Ord: *Hvert Menneske skulde have sit Jagt og sit Fiska — män vi er för många!* Og det passer ligefrem forbandet godt. Det er nok ogsaa ved at passe oppe i Grønland. Beboerne af Angmagssalik-Distriktet er virkelig ved at blive for mange, de er da ogsaa tredoblet i Antal siden Aarhundredskiftet. Ejnar Mikkelsen har undersøgt Mulighederne for en Udvandring, og han har konstateret, at der i de store Fjorde findes Flokke af Sæler — allerede er da de grønlandske Fangstmænd ved at pakke Randselen og rykke Telt-pælene op for at drage til Kangerdluaksuak ... hvor der er Plads, hvor der er Fangst, hvor der er Arbejde. Man erindre sig her, at Sælen for Eskimoerne er alt, den yder ham Føde, Klæder, Belysning, Brændsel, Materiale til Fangstredskaber, ja Materialet til Teltet — Hus og Hjem, Føde og Klæder samlet i et.

Ak, kunde ikke Ejnar Mikkelsen gaa paa en ny „Danmarksekspedition“, en „indenlandsk“, for at undersøge, om ikke der i vore Fjorde findes et hjemligt Kangerdluaksuak? Det bliver dog mere og mere — stærkere for hver Dag der gaar — nødvendigt alvorligt at undersøge alle Muligheder for at skaffe Arbejde. Vi har 120,000 „Fangere“, der hver Dag forgæves prøver at fange Arbejde. Tallene har en uhyggelig Trang til at stige allerede nu, og en lang Vinter staar for Døren, hvori de naturnødvendigt vil stige end yderligere. Og man har paa Fornemmelsen, at vi saa at sige er ved at glemme dette Problem, der jo dog er det vigtigste af alle, for de andre, der alligevel i Forhold til dette kun er Petitesseer, Smaaating i Hobetal. Det er Manden, man ser overalt i disse Dage paa Gaderne, „bankende Hænderne“ for den første Kulde i Luften; den, der varsler Vinteren, som kalder disse Tanker frem.

Fortræffeligt, at vi har kunnet anvise Grønlænderne i Anmagssalik Plads med Levemuligheder for Øje, nu da de trænges for tæt op ad hinanden — og Ære være vore brave Forskere for det, de har udrettet deroppe; det skrives paa vort Regnebrædt paa den Side, hvor vi med Stolthed kan pege paa det, men „det lykkelige Land“ langt mod Nord, hvor Virkefeltet venter paa dem, der vil søge ud, og de smukke Beretninger, vi nu har modtaget

derfra, drejer netop Tanken hen paa vore egne, der mangler Virkefeltet. Et dansk Kangerdluaksuak det er det, der tiltrænges, og da det desværre vel ikke vil kunne findes skabt af Naturen, maa det skabes af os selv ... Den, der kigger sig lidt om, maa faa Gaasehudsfornemmelser ved Tanken om, at man bare lader det hele gaa med Haabet om de bedre Tider, der skal komme. Ak ja, de bedre Tider ... et Slagord kun. Der var en Mand, der forleden meldte, at der var saa meget Bedring at spore, at man kunde begynde at nære Haab ... Begynde at nære Haab ... Det er altsaa endnu kun tynd Is at bevæge

sig paa, der er længe, til den kan bære.

Det er notorisk, at man hist og her ser Idéer fremsat, Planer realiseret, som kalder paa Arbejdet og de ledige Hænder, men det er spredt Fægtning. Mon der ikke kunde gøres et samlet Fremstød, en virkelig stor Indsats —? Der er jo nemlig intet andet at gøre end at skubbe alt andet til Side for om muligt at skabe det Kangerdluaksuak, der kan give vore 120,000 Bosted og Brød, Fangst og For-tjeneste.

Jens Hammer.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

Udgivet den 22 SEP. 1932

Ejnar Mikkelsens Ekspedition vendt hjem.

Alle Deltagerne kom i Gaar med „Dronning Alexandrine“.

Enkelthederne ved Watkins' Kæntringsulykke.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen modtages af Familien.

MED Islandsbaaden *Dronning Alexandrine* vendte Kaptajn Ejnar Mikkelsen og alle Deltagerne i hans Ekspedition i Gaar Middags hjem fra Østgrønland via Island. En Mængde kendte Grønlandsfolk var mødt frem ved Modtagelsen, der formede sig overmaade hjerteligt.

Ejnar Mikkelsen har som bekendt opereret paa den Del af Østkysten, der ligger mellem *Lauge Kochs* og *Knud Rasmussens* Arbejdsomraade.

Det er en yderst vanskelig tilgængelig Kyststrækning, og i sin begejstrede Velkomsttale hyldede Viceadmiral *Amdrup* ogsaa ganske særlig Kaptajn Mikkelsen for den Bedrift, det er at gaa gennem Isen paa denne Strækning. Viceadmiral *Amdrup* er selv den eneste, der har undersøgt denne Del af Østgrønland i dens Helhed. Det er nu 32 Aar siden, saa denne Kyst har været meget lidt udforsket ved Siden af andre Strækninger.

Ekspeditionens Resultater.

Ekspeditionen har da ogsaa kunnet hjemføre mange interessante Resultater.

Zoologerne, med Magister *Degerbøl* i Spidsen, hjembringer anseelige Samlinger, og det er lykkedes at fastslaa Sydgrænsen for flere nordlige Dyrearters Udbredelse — Opdagelser, de iøvrigt forud havde haft Teorier om.

En Række Undersøgelser over Erhvervsmuligheder viste, at der var usædvanlig mange Søler og Isbjørne i disse Egne, navnlig i Omegnen af Kangerdlugsuak var Faunaen overmaade rig — især paa Isbjørn, Narhval og Hvalros. Der er her store Muligheder for eskimoisk Kolonisation.

Endelig har man foretaget baade botaniske, arkæologiske og fotografiske

siget set mindste Ekspedition —, har været den, der ikke mindst sømandsmæssigt krævede størst Indsats. Men „Søkongen“ og dens Folk har smukt klaret alle Skær og fortjente fuldtud den store Hyldest og de gjaldende Hurraraab, der blev den til Del ved Ankomsten i Gaar.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen modtages af Familien.

MED Islandsbaaden *Dronning Alexandrine* vendte Kaptajn Ejnar Mikkelsen og alle Deltagerne i hans Ekspedition i Gaar Middags hjem fra Østgrønland via Island. En Mængde kendte Grønlandsfolk var mødt frem ved Modtagelsen, der formæde sig overmaade hjerteligt.

Ejnar Mikkelsen har som bekendt opereret paa den Del af Østkysten, der ligger mellem *Lauge Kochs* og *Knud Rasmussens* Arbejdsomraade.

Det er en yderst vanskelig tilgængelig Kyststrækning, og i sin begejstrede Velkomsttale hyldede Viceadmiral *Amdrup* ogsaa ganske særlig Kaptajn Mikkelsen for den Bedrift, det er at gaa gennem Isen paa denne Strækning. Viceadmiral *Amdrup* er selv den eneste, der har undersøgt denne Del af Østgrønland i dens Helhed. Det er nu 32 Aar siden, saa denne Kyst har været meget lidt ndforsket ved Siden af andre Strækninger.

Ekspeditionens Resultater.

Ekspeditionen har da ogsaa kunnet hjemføre mange interessante Resultater.

Zoologerne, med Magister *Degerbøl* i Spidsen, hjembringer anseelige Samlinger, og det er lykkedes at fastslaa Sydgrænsen for flere nordlige Dyrearters Udbredelse — Opdagelser, de løvrigt forud havde haft Teorier om.

En Række Undersøgelser over Erhvervsmuligheder viste, at der var usædvanlig mange Sæler og Isbjørne i disse Egne, navnlig i Omegnen af Kangerdlugsuak var Faunaen overmaade rig — især paa Isbjørn, Narhval og Hvalros. Der er her store Muligheder for eskimoisk Kolonisation.

Endelig har man foretaget baade botaniske, arkæologiske og fotogeometriske Arbejder.

For at gøre Kysten mellem Angmagasalik og Kangerdlugsuak mere tilgængelig for fremtidige Ekspeditioner og eskimoiske Kolonister, har Ejnar Mikkelsen og hans Folk sat et stort Arbejde ind paa at bygge Huse med Proviant og Petroleum langs hele Kysten.

Ejnar Mikkelsen om Watkins' Kæntning.

De videnskabelige Resultater vil selvfølgelig i den kommende Tid blive nærmere uddybet, og af mere direkte Interesse for den store Offentlighed bliver derfor Kaptajn Mikkelsens Beretning om sit Møde med *Watkins'* Folk i Lakefjord, hvortil han ankom faa Dage efter, at den unge engelske Forsker var omkommet. Beretningen bringer en Række nye og væsentlige Træk til Forstaaelse af den mystiske Tragedie.

— *Watkins'* Kajak, meddeler Ejnar Mikkelsen, er efter al Sandsynlighed kæntret som Følge af, at et Isbjerg har kælvet. Den Dag, Ulykken skete, hørte *Watkins'* Venner netop Braget af en „Kælvning“. Vandet er kommet i Oprør og *Watkins* er saa druknet under Forsøg paa at svømme gennem det iskolde Vand — man fandt jo senere hans Bukser paa en Isflage —

Hele den østgrønlandske Kyst har denne Sommer været „belagt“ med danske Ekspeditioner. Den Del, Ejnar Mikkelsen har besøgt — med den talmæs-

sigt set mindste Ekspedition —, har været den, der ikke mindst sømandsmæssigt krævede størst Indsats. Men „Søkongen“ og dens Folk har smukt klaret alle Skær og fortjente fuldtud den store Hyldest og de gjaldende Hurraab, der blev den til Del ved Ankomsten i Gaar.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

skriver den **23 SEP. 1932**

Da Einar Mikkelsen- Ekspeditionen ankom

Det alvorlige Arbejde i Østgrønland — Watkins' Ekspeditionens Tragedie.

Det gaar stærkt med Grønlandsfolkenes Hjemkomst i disse Dage. Ekspedition efter Ekspedition vender hjem — som oftest i flere Hold. De officielle Gæster ved Modtagelserne har travlt, de var der alle igen i Gaar, forsamlede paa Islandspladsen, da *Dronning Alexandrine* med Kaptajn *Einar Mikkelsen* og hans Ledsagere lagde ind ved Middagstid efter at have sejlet gennem den flagsmykkede Havn.

Oppe i Kaptajnens lille hyggelige Salon gav Einar Mikkelsen en kort Redegørelse for sit Togt — det har jo gaaet til nogle af de mindst udforskede Egne af Østgrønland — saaledes som Admiral Amdrup fremhævede det i sin smukke Velkomsttale — Strækningen mellem Dr. *Lauge Kochs* og Dr. *Knud Rasmussens* Arbejdsomraader har ikke været berejst i hele sin Længde, siden Admiralen selv i 1900 var ude paa sit berømte Togt.

Der er af Ekspeditionen opnaaet store zoologiske og arkæologiske Resultater, konstateret rigelige Vildtmængder og Spor af tidligere Bebyggelse.

Ny Teori om Watkins' Død.

Einar Mikkelsen har besøgt Lakefjord, hvor Watkins-Folkene havde deres Basis. *Riley* og *Chopman* fortsætter Ekspeditionsarbejdet til Trods for den afholdte Chef og Kamerats Død, de fortæller, at de den Dag Watkins omkom, hørte Braget af en Isbræes Kælvning, antagelig er Kajakken kæntræt som Følge

af den voldsomme Bølge, en saadan nedstyrtende Ismasse fremkalder — det var i hvert Fald ikke længe efter, at man fandt Kajakken drivende tom. Englen-

Einar Mikkelsen ved Ankomsten sammen med Admiral Amdrup.

derne formodede, at Watkins, som var en dygtig Svømmer, har afført sig sine Overtræksbenklæder for lettere at kunne svømme i Land fra Isflagen, men han har overvurderet sine Kræfter og er gaaet til Bunds.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den **23 SEP. 1932**

Ejnar Mikkelsen vendt hjem fra Østgrønland.

**Han fortæller, hvordan Watkins
kæntrede under kælvende Bræ**

MED „Dronning Alexandrine“, der ankom til Islands Plads ved Middagstid i Gaar, vendte Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* og hans otte Ledsagere hjem fra deres Grønlands-Ekspedition.

Som det fremhævedes i en begejstret Velkomsttale af Viceadmiral *Amdrup*, der sammen med Dr. Lauge Koch, Museumsinspektør, Dr. phil. Thomsen, Kontorchef Oldendow og mange andre var mødt paa Kajen for at tage imod, har *Ejnar Mikkelsen*s Ekspedition gennemsejlet den vanskeligste Strækning paa hele Østkysten og har paa fortrinlig Maade kompletteret og korrigeret det Arbejde, som blev gjort af den første danske Ekspedition til disse Egne for 30 Aar siden under Viceadmiral *Amdrups* Ledelse. Han har saaledes dannet et værdifuldt Bindeled mellem *Lauge Kochs* Ekspedition i Nord og *Knud Rasmussens* Ekspedition i Syd, kort sagt bygget Bro mellem Nord og Syd i Østgrønland.

Store Muligheder for en fremtidig Bebyggelse.

Efter hvad *Ejnar Mikkelsen* oplyste, har Ekspeditionen særlig lagt Vægt paa Undersøgelsen af Erhvervsmulighederne med Henblik paa en eventuel fremtidig eskimoisk Bebyggelse af Kangerdluaksuak-Området, og det havde vist sig, at der i denne store Strømfjord fandtes overmaade gode Jagtforhold, idet man havde konstateret store Flokke Grønlandssæler — varierende i Antal fra 50 til 100 saas paa een Gang tre Flokke fra „Søkongen“. — Foruden denne Træksæl, fandtes ogsaa den stationære Ringsæl i stort Antal

Eskimoerne tør nu rejse til Kangerdluaksuak.

Som Følge af den raske Vækst af Angmagssalik-Beboerne, hvis Tal er næsten tredoblet siden 1900, søger de yngre Fangere længere og længere bort mod Syd eller Nord, og efter at Ekspeditioner havde meddelt dem om de Foranstaltninger, den har truffet for at hjælpe dem samt fremhævet de rige Eksistensmuligheder, havde adskillige af Fangstmændene hævdet, at de næste Aar agtede at rejse til Kangerdluaksuak for derved paa ny erhvervmæssigt set udnytte den Kyst, som deres Stamtædere tidligere har beboet. Det er saaledes et smukt grundlæggende Kolonisationsarbejde, *Ejnar Mikkelsen* her har udført.

Hvorledes Watkins omkom.

I Lakefjorden havde *Ejnar Mikkelsen* truffet den britiske Ekspedition faa Dage efter, at *Watkins* var omkommet. Det var den almindelige Opfattelse, at det var en kælvende Bræ, der havde sat Vandet i Oprør med det Resultat, at *Watkins* var kuldsejlet med sin Kajak. Man havde netop den Dag fra Lejren hørt Braget af et kælvende Isbjerg, saa alt talte for, at Ulykken var foregaaet paa den Maade. Det var ogsaa yderst letsindigt af *Watkins* at tage paa Sælhundefangst alene i Kajak, noget af det farligste, man kan indlade sig paa. *Watkins* havde antagelig efter Kæntringen reddet sig op paa en Isflage og lagt sit Tøj fra sig der for lettere at kunne svømme i Land, men Vandet er jo saa overordentlig koldt, og han har sandsynligvis øjeblikkelig faaet Krampe og er gaaet til Bunds.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Børsen

skriver den **23 SEP. 1932**

Ejnar Mikkelsens Ekspeditionens Hjemkomst

Mødet med Watkins Folk

Deltagerne i den tredje af Aarets Grønlandsekspeditioner med Lederen, Kaptajn Ejnar Mikkelsen i Spidsen vendte i Gaar Middags hjem via Island med Det forenede Dampskibsselskabs „Dronning Alexandrine“. Skibet lagde som sædvanlig til ved Islands Plads, og her samledes kort før Ankomsten en Række af vore kendte Grønlands-Farere og Grønlands-Interesserede. Her saas den nylig hjemvendte Dr. Lauge Koch, den konstituerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Viceadmiral Amtrup og mange af de hjemvendendes Paarørende.

Efter at Landgangen var lagt og de første Velkomsthilsener udvekslet, tog Viceadmiral Amtrup Ordet og bød Ekspeditionen velkommen hjem. Denne Ekspedition har — udtalte Admiralen — arbejdet paa den vanskeligste Strækning paa hele Østgrønland. Den har kompletteret Resultaterne fra tidligere Forskninger paa dette Omraade for 30 Aar siden, og har undersøgt det Afsnit, der ligger mellem Lauge Kochs og Knud Rasmussens Arbejdsomraader. Det er derved lykkedes i Aar at undersøge hele Østgrønlands Kyst. Ekspeditionens Arbejde har dannet et værdifuldt Bindeled mellem de to andre Ekspeditioner.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen fortæller

I Skibets Salon fortalte Kaptajn Ejnar Mikkelsen om Ekspeditionens Resultater, der hovedsagelig havde været en videnskabelig Undersøgelse af Blosseville-Kysten. Denne Kyststrækning er kun berejst en Gang tidligere, i Aaret 1900 af Viceadmiral Amtrup og er den mindst kendte Strækning paa Østkysten. Efter store Vanskeligheder — fortæller Kaptajn Mikkelsen — naaede vi ind i Mukis-Fjorden. I Kangirdluksuak begyndte Geologerne deres Arbejde med Motorbaad, og den 9. August kom „Søkongen“ dertil og fandt en fortrinlig Ankerplads i et smalt Sund. Ekspeditionens Zoologer har foretaget en Række Undersøgelser og bringer betydelige Samlinger af Land- og Havfauna med hjem.

Man har endvidere undersøgt Mulighederne for en eventuel fremtidig eskimoisk Bebyggelse ved Kangerdluksuak, og det har vist sig, at der i den store Fjord fandtes mange Havpattedyr. Der saas saaledes fra „Søkongen“ store Flokke af Grønlandssæler med op til 100 Dyr i Flokken. Desuden saas den stationære Ringsæl i stort Antal, ligeledes en Del Remmesæl og Hvalros og flere Flokke af Narhval. Ned langs Kysten saas ogsaa mange Isbjørne.

Ekspeditionen har foretaget store arkæologiske Arbejder, og med stort Udbytte botaniske Forskninger. Ned

medet med Watkins Folk

Deltagerne i den tredje af Aarets Grønlandsekspeditioner med Lederen, Kaptajn Ejnar Mikkelsen i Spidsen vendte i Gaar Middags hjem via Island med Det forenede Dampskibsselskabs „Dronning Alexandrine“. Skibet lagde som sædvanlig til ved Islands Plads, og her samledes kort før Ankomsten en Række af vore kendte Grønlands-Farere og Grønlands-Interesserede. Her saas den nylig hjemvendte Dr. Lauge Koch, den konstitnerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Viceadmiral Amtrup og mange af de hjemvendendes Paarørende.

Efter at Landgangen var lagt og de første Velkomsthilsener udvekslet, tog Viceadmiral Amtrup Ordet og bød Ekspeditionen velkommen hjem. Denne Ekspedition har — ndtalte Admiralen — arbejdet paa den vanskeligste Strækning paa hele Østgrønland. Den har kompletteret Resultaterne fra tidligere Forskninger paa dette Omraade for 30 Aar siden, og har undersøgt det Afsnit, der ligger mellem Lange Kochs og Knud Rasmussens Arbejdsomraader. Det er derved lykkedes i Aar at undersøge hele Østgrønlands Kyst. Ekspeditionens Arbejde har dannet et værdifuldt Bindeled mellem de to andre Ekspeditioner.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen **fortæller**

I Skibets Salon fortalte Kaptajn Ejnar Mikkelsen om Ekspeditionens Resultater, der hovedsagelig havde været en videnskabelig Undersøgelse af Blosseville-Kysten. Denne Kyststrækning er kun berejst en Gang tidligere, i Aaret 1900 af Viceadmiral Amtrup og er den mindst kendte Strækning paa Østkysten. Efter store Vanskeligheder — fortæller Kaptajn Mikkelsen — naaede vi ind i Mukis-Fjorden. I Kangirdlnksuak begyndte Geologerne deres Arbejde med Motorbaad, og den 9. August kom „Søkongen“ dertil og fandt en fortrinlig Ankerplads i et smalt Sund. Ekspeditionens Zoologer har foretaget en Række Undersøgelser og bringer betydelige Samlinger af Land- og Havfauna med hjem.

Man har endvidere undersøgt Mulighederne for en eventuel fremtidig eskimoisk Bebyggelse ved Kangerdluk-suak, og det har vist sig, at der i den store Fjord fandtes mange Havpattedyr. Der saas saaledes fra „Søkongen“ store Flokke af Grønlandssæler med op til 100 Dyr i Flokken. Desuden saas den stationære Ringsæl i stort Antal, ligeledes en Del Remmesæl og Hvalros og flere Flokke af Narhval. Ned langs Kysten saas ogsaa mange Isbjørne.

Ekspeditionen har foretaget store arkæologiske Arbejder, og med stort Udbytte botaniske Forskninger. Ned langs Kysten er der bygget Huse, som er forsynet med Proviant. Ved Laksefjord er ogsaa bygget Hus for at skabe Forbindelseslinie til Angmag-salik, og denne Hytte er foreløbig overladt den engelske Ekspedition.

I denne Forbindelse fortæller Kaptajn Ejnar Mikkelsen om sit Besøg hos Watkins Folk i Lakefjord. De var dybt nedbøjede over Watkins Død, men fortsætter det af ham paa-begyndte Forskningsarbejde for fuld Kraft under Ledelse af Reymil.

Man opbevarede Watkins Kajak og det Tøj, der var fundet paa Isen. Det var den almindelige Opfattelse, at Watkins er omkommen ved, at Kajaken er kæntræt som Følge af, at et Isbjerg har kælvet. Inde i Lakefjord hørte man Larmen fra Kælvningen, og kort Tid efter fandtes den tomme Kajak, der var drevet ind paa Kysten. Klæderne paa Isflagen tyder paa, at Watkins har reddet sig op paa Flaggen, og der afført sig saa meget som muligt af Klæderne. Han har derefter sikkert søgt at svømme ind til Land, men druknet under Forsøget paa at gennemføre Svømningen. Dette er den sandsynlige Forklaring paa den ansete og afholdte Forskers Død.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Socialdemokraten

skriver den ²³ SEP. 1932

Ejnar Mikkelsen *Jomedag* **hjemme.**

Sommerens tredje Grønlands-Ekspedition, der har berejst den mest utilgængelige Strækning i Østgrønland.

Med det Forenede Islandsbaad »Dronning Alexandrine» ankom Deltagerne i Ejnar Mikkelsens Østgrønlands-Ekspedition i Gaar Middags til Islands Plads paa Christianshavn.

Ekspeditionen har med Styrelsens Motorskonnert »Søkongen» drevet videnskabelige Undersøgelser paa Blossvillekysten, der kun én Gang tidligere har været berejst i hele sin Længde, nemlig af nuværende Viceadmiral Amtrup i 1900.

Om Udbyttet fortæller Kaptajn Ejnar Mikkelsen, saa snart Landgangen er lagt til:

— Paa Rejsen langs Blossvillekysten har vi undersøgt Naturforholdene og foretaget Opmaalinger af Landet, især af de forholdsvis dybe Fjorde og det høje Bagland, som ikke er blevet kortlagt eller set af Amtrup, som kun fulgte Yderkysten. Ekspeditionens Naturforskere og Kartografer har med værdifuld Bistand af Skibsbesætningen fuldt ud udnyttet Sommerens gode Arbejdsforhold og opnaaet smukke Resultater.

Forbindelsen mellem Lauge Koch i Nord og Knud Rasmussen i Syd.

Bortset fra Ekspeditionslederen, Kaptajn Mikkelsen, er alle de øvrige Deltagere unge Mænd.

For den lille Kreds af Grønlandsforskere, der officielt var blevet modtaget af Kontorchef Oldendow fra Styrelsen og Dr. Lauge Koch, holdt Viceadmiral Amtrup en lille Tale, hvori han udtalte, at Ekspeditionen havde berejst den vanskeligste og mest utilgængelige Strækning i hele Østgrønland og i Sommer knyttet Forbindelsen mellem Lauge Koch-Ekspeditionen i Nord og Knud Rasmussen-Ekspeditionen i Syd. Derved havde den ydet en anerkendelsesværdig Indsats i den videnskabelige Ud-

forskning af Østgrønland fra Kap Bismarck til Kap Farvel.

Han sluttede af med et Hurra, og saa først fik de unge Grønlandsfarere Lejlighed til at hilse paa deres utaalmodigt ventende Familier og Venner.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Aftenbladet

skriver den

23 SEP. 1932

4 Femtedeile af Grønlands Østkyst er nu udforsket.

Einar Mikkelsen
Einar Mikkelsen-Ekspeditionens Hjemkomst.

Einar Mikkelsen.

Med Islandsbaaden „Dronning Alexandrine” kom Einar Mikkelsen-Ekspeditionen hjem i Gaar sammen med alle sine Ekspeditionsdeltagere, blandt hvilke vi nævner Lægen Jens Jensen, Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Magister Degerbøl, Maleren Svend Mikkelsen og stud. mag. Tyge Böcker. Tilstede for at modtage de hjemvendte var bl. a. Lauge Koch, Viceadmiral Amdrup bød Einar Mikkelsen og hans Folk velkommen hjem.

Ekspeditionen har haft sit Virkefelt mellem Lauge Kochs og Knud Rasmussens Ekspeditioner og dermed er Undersøgelsen af de fire Femtedeile af Grønlands Østkyst afsluttet.

Watkins Død.

Einar Mikkelsen gjorde rede for Ekspeditionens Resultater, og fortalte derunder om sit Besøg hos den engelske Ekspedition i Lakefjord kort efter at dens Leder, den unge Forsker Watkins havde fundet sin Død i Bølgerne. Man var af den Op-

fattelse, at Watkins Død skyldtes et Isbjergs Kælven. Kajakken er kænret og Watkins er svømmet hen til en Isflage, hvor han har lagt en Del af sit Tøj fra sig for at svømme i Land. Men det lykkedes ham altsaa ikke.

Ekspeditionens Opgave var at foretage en videnskabelig Undersøgelse af Blossville-Kysten, der kun har været berejst i hele sin Længde en Gang tidligere, nemlig af Viceadmiral Amdrup i 1900. I Kangerdluaksuak havde Geologerne deres Hovedarbejde og saavel disse som Ekspeditionens Zoologer har betydelige Resultater at opvise. Man undersøgte i Kangerdluaksuak-Distriktet Mulighederne for en eskimoisk Nybebyggelse og fandt disse gode. Heller ikke Arkæologerne har ligget paa den lade Side. De har foretaget en Mængde Undersøgelser og Udgravninger og medbringer forskellige interessante eskimoiske Sager.

Der er med Mellemrum bygget Huse paa Kysten sydefter, saa der paa den Maade er skabt en Forbindelseslinie til Angmagsalik.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Borlingske Tidende

skriver den

22 SEP. 1932

Ejnar Mikkelsens Ekspedition vendt hjem i Dag.

*Begejstret
Velkomsttale af
Viceadmiral
Amdrup.*

Gribende Enkeltheder fra Grønlandsforskeren Watkins Død.

Da Ejnar Mikkelsens Ekspedition i Dag lagde til ved Islands Plads, hvor den fik en begejstret

MED Det Forenede Rutedamper fra Reykjavik „Dronning Alexandrine“ vendte Kaptajn Ejnar Mikkelsen og alle hans Ekspeditionsdeltagere tilbage fra Ostgrønland.

Modtagelsen, der fandt Sted paa Islands Plads, fik en meget hjertelig Karakter. Der var mødt op en Række af vore mest kendte Ostgrønlands-Farere med Viceadmiral Amdrup og Dr. Lauge Koch i Spidsen. Den mangeaarige Kolonibestyrer fra Angmagssalik Johan Petersen bemærkede vi blandt andre i den talrige Skare, der havde samlet sig paa Kajen — og den konstituerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Kaptajn Ejnar Mikkelsens Frue og hans Søster, Forfatterinden, Fru Aslaug Möller samt mange andre.

Ejnar Mikkelsen stod paa det øverste Dæk og vinkede ind sammen med alle sine Folk, deriblandt Magister Degerbøl, Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Læge Jensen, Maleren Svend Mikkelsen og stud. mag. Tyge Böcker.

Viceadmiral Amdrup taler.

Straks, da Skibet havde lagt til, tog Viceadmiral Amdrup Ordet og hylkede Ejnar Mikkelsen for hans ypperligt gennemførte Ekspedition til den efter Admiralens Mening vanskeligste og mest util-

Fortsat fra Forsiden.
gængelige Strækning paa Østkysten. Med

ladt den engelske Ekspedition Brugsretten af.

Kajen — — og den konstituerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Kaptajn Ejnar Mikkelsens Frue og hans Søster, Forfatterinden, Fru Aslaug Møller samt mange andre.

Ejnar Mikkelsen stod paa det øverste Dæk og vinkede ind sammen med alle sine Folk, deriblandt Magister Degerbøl, Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Læge Jensen, Maleren Svend Mikkelsen og stud. mag. Tyge Böcker.

Viceadmiral Amdrup taler.

Straks, da Skibet havde lagt til, tog Viceadmiral Amdrup Ordet og hyldede Ejnar Mikkelsen for hans ypperligt gennemførte Ekspedition til den efter Admiralsens Mening vanskeligste og mest util-

Fortsat fra Forsiden.

gængelige Strækning paa Østkysten. Med stor Dygtighed har De, sagde han henvendt til Ekspeditionens Leder, kompletteret og korrigeret de tidligere Forskningsresultater, og efter at De har undersøgt det Afsnit, der ligger mellem Lauge Kochs og Knud Rasmussens Arbejdsomraader, er det nu lykkedes at tilendebringe Undersøgelsen af Østgrønlands Kyst lige fra Kap Bismarck til Kap Farvel. Vi bøjer os i Beundring for det Arbejde, De har gjort. Leve Ejnar Mikkelsen!

Rungende Hurraraab besvarede denne Tale, og Ejnar Mikkelsen takkede rørt for de smukke Velkomsthilsen.

Ejnar Mikkelsens Beretning.

Formaalet med denne Ekspedition har fortrinsvis været en videnskabelig Undersøgelse af Blossesville-Kysten, fortalte Ejnar Mikkelsen os under en Samtale, vi nu havde med ham i Skibets Salon.

Denne Kyst er kun en Gang tidligere blevet berejst i hele sin Længde, nemlig i 1900 af Viceadmiral Amdrup; og det har saaledes hidtil været den mindst kendte Kyststrækning paa Grønlands Østkysten. Efter store Vanskeligheder naaede vi ind i Mukis-Fjorden, hvor vi opholdt os 6—7 Dage travlt beskæftiget med Husbygning og videnskabeligt Arbejde, dels i og omkring selve Fjorden, dels i Kangerdluaksuak, hvor Geologerne begyndte deres Hovedarbejde med Motorbaad som Basis. Den 9. August kom vi med „Søkongen“ ind i Kangerdluaksuak, hvor vi i et meget smalt, men dyrerigt Sund fandt en udmærket Ankerplads. Naturforskerne havde her særdeles gode Arbejdsforhold, og først hen mod Slutningen af vort Ophold der kom vi med Skibet ind i Bunden af den store Fjord.

Ekspeditionens Zoologer har konstateret Sydgrænsen for forskellige Dyrearters Udbredelsesomraader og har desuden foretaget andre biologiske Iagttagelser og hjembringer betydelige Samlinger af Land- og Havfauna.

Der blev lagt særlig Vægt paa Undersøgelsen af Erhvervsmuligheder for en eventuel fremtidig eskimoisk Bebyggelse af Kangerdluaksuak-Omraadet, og det viste sig, at der i denne store Strømfjord fandtes overmaade mange Havpattedyr. Store Flokke Grønlandssæler trak ind og ud af Fjorden, og fra „Søkongen“ saas paa en Gang tre Flokke varierende fra 50 til 100 Dyr i hver.

Grønlandssælen er imidlertid en Træksæl, men foruden denne findes den stationære Ringsæl i stort Antal. Ogsaa den store og for Grønlænderne saa værdifulde Remmesæl saas hyppigt, ligesom Hvalros blev iagttaget. Af Narhval saas og høstes flere Flokke, hvilket bekræfter de allerede af Gustav Holm omtalte eskimoiske Beretninger om Narhvalens store Hyppighed i Kangerdluaksuak. Af andre Pattedyr saas paa Turen ned langs Kysten mange Isbjørne.

Videre er der foretaget omfattende arkæologiske Arbejder og udgravet et stort Antal Huse og Køkkenmøddinger i Kangerdluaksuak-Omraadet, der var det første Sted, hvor vi paa Strækningen fra Kap Dalton og sydefter fandt Spor af tidligere eskimoisk Bebyggelse.

Kaptajn Mikkelsen fortæller ogsaa om de interessante og udbytterige botaniske Forskninger og af de fotogeometriske Opmaalinger, det viste sig, at Baglandet fortrinsvis bestaar af Nunatakker og Bjergtoppe.

Hele Kysten ned er der bygget Huse med Proviant og Petroleum, og for at skabe en Forbindelseslinje sydefter til Angmagssalik er ogsaa bygget et Hus i Lakefjord, der dog for Vinteren er over-

ladt den engelske Ekspedition Brugsretten af.

Hvorledes Watkins omkom.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen giver endelig en interessant Beretning om sit Besøg i Lakefjord hos Watkins Folk. Han fortæller, at de naturligvis var dybt nedbøjede over Watkins Død, men de fortsætter dog med Energi det af ham grundlagte Forskerarbejde.

Einar Mikkelsen saa Watkins Kajak og det Tøj han havde efterladt sig paa Isfladen.

— Den almindelige Opfattelse er den, at Watkins Kajak er kæntræt som Følge af, at et Isbjerg har kælvet. Man hørte inde i Lakefjord Larmen af Bræs „Kælvning“ og ikke længe efter fandtes den tomme Kajak drevet ind paa Kysten. Efter Kæntringen er Watkins sandsynligvis svømmet hen til en Isflage, hvor han saa har afført sig saa meget som muligt af sine Klæder for lettere at kunne svømme ind til Land. Det har dog ikke kunnet redde ham, og han er under denne Svømning bukket under og druknet.

*Bejlingen Tidende nr 221.
22 sept. 1902.*

Ejnar Mikkelsens Ekspedition vendt hjem i Dag.

**Begeistret
Velkomsttale af
Viceadmiral
Amdrup.**

Gribende Enkeltheder fra Grønlandsforskeren Watkins Død.

Da Ejnar Mikkelsens Ekspedition i Dag lagde til ved Islands Plads, hvor den fik en begejstret Modtagelse.

MEDET Forenedes Rutedamper fra Reykjavik „Dronning Alexandrine“ vendte Kaptajn Ejnar Mikkelsen og alle hans Ekspeditionsdeltagere tilbage fra Østgrønland.

Modtagelsen, der fandt Sted paa Islands Plads, fik en meget hjertelig Karakter. Der var mødt op en Række af vore mest kendte Østgrønlands-Farere med Viceadmiral Amdrup og Dr. Lauge Koch i Spidsen. Den mangeaarige Kolonibestyrer fra Angmagssalik Johan Petersen bemærkede vi blandt andre i den talrige Skare, der havde samlet sig paa Kajen — og den konstituerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Kaptajn Ejnar Mikkelsens Frue og hans Søster, Forfatterinden, Fru Aslaug Møller samt mange andre.

Ejnar Mikkelsen stod paa det øverste Dæk og vinkede ind sammen med alle sine Folk, deriblandt Magister Degerbøl, Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Læge Jensen, Maleren Svend Mikkelsen og stud. mag. Tyge Böcker.

Viceadmiral Amdrup taler.

Straks, da Skibet havde lagt til, tog Viceadmiral Amdrup Ordet og hyldede Ejnar Mikkelsen for hans ypperligt gennemførte Ekspedition til den efter Admiralens Mening vanskeligste og mest util-

Fortsættes Side 6.

Ejnar Mikkelsens Ekspedition.

Fortsat fra Forsiden.
gængelige Strækning paa Østkysten. Med stor Dygtighed har De, sagde han henvendt til Ekspeditionens Leder, kompletteret og korrigeret de tidligere Forskningsresultater, og efter at De har undersøgt det Afsnit, der ligger mellem Lange Kochs og Knud Rasmussens Arbejdsomraader, er det nu lykkedes at tilendebringe Undersøgelsen af Østgrønlands Kyst lige fra Kap Bismarck til Kap Farvel. Vi bøjer os i Beundring for det Arbejde, De har gjort. Leve Ejnar Mikkelsen!

Rungende Hurraraab besvarede denne Tale, og Ejnar Mikkelsen takkede rørt for den snukke Velkomsthilsen.

Ejnar Mikkelsens Beretning.

Formaalet med denne Ekspedition har fortrinsvis været en videnskabelig Undersøgelse af Blossville-Kysten, fortalte Ejnar Mikkelsen os under en Samtale, vi nu havde med ham i Skibets Salon.

Denne Kyst er kun en Gang tidligere blevet berejst i hele sin Længde, nemlig i 1900 af Viceadmiral Amdrup; og det har saaledes hidtil været den mindst kendte Kyststrækning paa Grønlands Østkysten. Efter store Vanskeligheder naaede vi ind i Munkis-Fjorden, hvor vi opholdt os 6—7 Dage travlt beskæftiget med Husbygning og videnskabeligt Arbejde, dels i og omkring selve Fjorden, dels i Kangerdluaksuak, hvor Geologerne begyndte deres Hovedarbejde med Motorbaad som Basis. Den 9. August kom vi med „Søkongen“ ind i Kangerdluaksuak, hvor vi i et meget smalt, men dyrerigt Sund fandt en udmærket Ankerplads. Naturforskerne havde her særdeles gode Arbejdsforhold, og først hen mod Slutningen af vort Ophold der kom vi med Skibet ind i Bunden af den store Fjord.

Ekspeditionens Zoologer har konstateret Sydgrænsen for forskellige Dyrearters Udbredelsesomraader og har desuden foretaget andre biologiske Iagttagelser og hjembringer betydelige Samlinger af Land- og Havfauna.

ladt den engelske Ekspedition Brugsretten af.

Hvorledes Watkins omkom.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen giver endelig en interessant Beretning om sit Besøg i Lakefjord hos Watkins Folk. Han fortæller, at de naturligvis var dybt nedbøjede over Watkins Død, men de fortsætter dog med Energi det af ham grundlagte Forskerarbejde.

Ejnar Mikkelsen saa Watkins Kajak og det Tøj han havde efterladt sig paa Isfladen.

— Den almindelige Opfattelse er den, at Watkins Kajak er køntret som Følge af, at et Isbjerg har kælvet. Man hørte inde i Lakefjord Larmen af Bræs „Kælvning“ og ikke længe efter fandtes den tomme Kajak drevet ind paa Kysten. Efter Kæntringen er Watkins sandsynligvis svømmet hen til en Isflage, hvor han saa har afført sig saa meget som muligt af sine Klæder for lettere at kunne svømme ind til Land. Det har dog ikke kunnet redde ham, og han er under denne Svømning bukket under og druknet.

Grønlandsforskeren Watkins Død.

Da Einar Mikkelsens Ekspedition i Dag lagde til ved Islands Plads, hvor den fik en begejstret Modtagelse.

MEDET Forenedes Rutedamper fra Reykjavik „Dronning Alexandrine“ vendte Kaptajn Einar Mikkelsen og alle hans Ekspeditionsdeltagere tilbage fra Østgrønland.

Modtagelsen, der fandt Sted paa Islands Plads, fik en meget hjertelig Karakter. Der var mødt op en Række af vore mest kendte Østgrønlands-Farere med Viceadmiral Amdrup og Dr. Lauge Koch i Spidsen. Den mangeaarige Kolonibestyrer fra Angmagssalik Johan Petersen bemærkede vi blandt andre i den talrige Skare, der havde samlet sig paa Kajen — og den konstituerede Direktør for Grønlands Styrelse, Kontorchef Oldendow, Handelschef Lyngbæk, Kaptajn Einar Mikkelsens Frue og hans Søster, Forfatterinden, Fru Aslaug Møller samt mange andre.

Einar Mikkelsen stod paa det øverste Dæk og vinkede ind sammen med alle sine Folk, deriblandt Magister Degerbøl, Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Læge Jensen, Maleren Svend Mikkelsen og stud. mag. Tyge Böcker.

Viceadmiral Amdrup taler.

Straks, da Skibet havde lagt til, tog Viceadmiral Amdrup Ordet og hyldede Einar Mikkelsen for hans ypperligt gennemførte Ekspedition til den efter Admiralens Mening vanskeligste og mest util-

Fortsættes Side 6.

Einar Mikkelsens Ekspedition.

Fortsat fra Forsiden.
gængelige Strækning paa Østkysten. Med stor Dygtighed har De, sagde han henvendt til Ekspeditionens Leder, komplette- ret og korrigeret de tidligere Forsknings- resultater, og efter at De har undersøgt det Afsnit, der ligger mellem Lauge Kochs og Knud Rasmussens Arbejdsomraader, er det nu lykkedes at tilendebringe Undersøgelsen af Østgrønlands Kyst lige fra Kap Bismarck til Kap Farvel. Vi bøjer os i Beundring for det Arbejde, De har gjort. Leve Einar Mikkelsen!

Rungende Hurraraab besvarede denne Tale, og Einar Mikkelsen takkede rørt for den snukke Velkomsthilsen.

Einar Mikkelsens Beretning.

Formaalet med denne Ekspedition har fortrinsvis været en videnskabelig Under- søgelse af Blosseville-Kysten, fortalte Einar Mikkelsen os under en Samtale, vi nu havde med ham i Skibets Salon.

Denne Kyst er kun en Gang tidligere blevet berejst i hele sin Længde, nemlig i 1900 af Viceadmiral Amdrup; og det har saaledes hidtil været den mindst kendte Kyststrækning paa Grønlands Østkysten. Efter store Vanskeligheder naaede vi ind i Mukis-Fjorden, hvor vi opholdt os 6—7 Dage travlt beskæftiget med Husbygning og videnskabeligt Arbejde, dels i og omkring selve Fjorden, dels i Kangerdluakuak, hvor Geologerne begyndte deres Hovedarbejde med Motor- baad som Basis. Den 9. August kom vi med „Søkongen“ ind i Kangerdluakuak, hvor vi i et meget smalt, men dyrtigt Sund fandt en ndmærket Ankerplads. Naturforskerne havde her særdeles gode Arbejdsforhold, og først hen mod Slut- ningen af vort Ophold der kom vi med Skibet ind i Bunden af den store Fjord.

Ekspeditionens Zoologer har konstateret Sydgrænsen for forskellige Dyrearters Udbredelsesomraader og har desuden foretaget andre biologiske Iagttagelser og hjembringer betydelige Samlinger af Land- og Havfauna.

Der blev lagt særlig Vægt paa Under- søgelsen af Erhvervsmuligheder for en eventuel fremtidig eskimoisk Bebyggelse af Kangerdluakuak-Området, og det viste sig, at der i denne store Strømfjord fandtes overmaade mange Havpattedyr. Store Flokke Grønlandssæler trak ind og ud af Fjorden, og fra „Søkongen“ saas paa en Gang tre Flokke varierende fra 50 til 100 Dyr i hver.

Grønlandssælen er imidlertid en Træk- sæl, men foruden denne findes den stationære Ringsæl i stort Antal. Ogsaa den store og for Grønlanderne saa værdifulde Remmesæl saas hyppigt, ligesom Hvalros blev iagttaget. Af Narhval saas og hørtes flere Flokke, hvilket bekræfter de alle- rede af Gustav Holm omtalte eskimoiske Beretninger om Narhvalens store Hyppighed i Kangerdluakuak. Af andre Pat- tedyr saas paa Turen ned langs Kysten mange Isbjørne.

Videre er der foretaget omfattende arkæologiske Arbejder og udgravet et stort Antal Huse og Køkkenmøddinger i Kan- gerdluakuak-Området, der var det første Sted, hvor vi paa Strækningen fra Kap Dalton og sydefter fandt Spor af tidligere eskimoisk Bebyggelse.

Kaptajn Mikkelsen fortæller ogsaa om de interessante og udbytterige botaniske Forskninger og af de fotogeometriske Opmaalinger, det viste sig, at Baglandet fortrinsvis bestaar af Nunatakker og Bjergtoppe.

Hele Kysten ned er der bygget Huse med Proviant og Petroleum, og for at skabe en Forbindelseslinie sydefter til Angmagssalik er ogsaa bygget et Hus i Lakefjord, der dog for Vinteren er over-

ladt den engelske Ekspedition Brugsret- ten af.

Hvorledes Watkins omkom.

Kaptajn Einar Mikkelsen giver endelig en interessant Beretning om sit Besøg i Lakefjord hos Watkins Folk. Han fortæller, at de naturligvis var dybt ned- bøjede over Watkins Død, men de fort- sætter dog med Energi det af ham grund- lagte Forskerarbejde.

Einar Mikkelsen saa Watkins Kajak og det Tøj han havde efterladt sig paa Is- fladen.

— Den almindelige Opfattelse er den, at Watkins Kajak er kænret som Følge af, at et Isbjerg har kælvet. Man hørte inde i Lakefjord Larmen af Bræs „Kælv- ning“ og ikke længe efter fandtes den tomme Kajak drevet ind paa Kysten. Ef- ter Kæntringen er Watkins sandsynligvis svømmet hen til en Isflage, hvor han saa har afført sig saa meget som muligt af sine Klæder for lettere at kunne svøm- me ind til Land. Det har dog ikke kun- net redde ham, og han er under denne Svømning bukket under og druknet.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den 16 SEP. 1932

Ejnar Mikkelsen's Resultater

Mængder af Sæler og andet Vildt mellem Angmagssalik og Scoresby Sund, men ingen Moskusokser.

KAPTAJN EJNAR MIKKELSEN er nu ankommet til Reykjavik med *Sekongen* paa Hjemvej til København. Kaptajnen har givet en kort Oversigt over sine Resultater og er glad over det, han har naaet.

Omraadet mellem Angmagssalik og Scoresby Sund har ikke været undersøgt, siden Ejnar Mikkelsen selv var der for 32 Aar siden.

Hele det isfrie Land undersøgt.

Hele det isfrie Land var blevet undersøgt og kortlagt. Det var konstateret, at det isfrie Omraade fra Havbredden til Indlandsisen gennemsnitlig havde en Bredde af 20—30 km. Vegetationen var forholdsvis frodig, og der fandtes i Massevis af Sæler og Isbjørne og inde paa Land af Ryper og Ræve. Derimod var der ingen Moskusokser, da Isbræer, som paa nogle Steder løb ned i Havet, spærrede Vejen for Moskusokserne.

Ekspeditionen hjembragte et rigt videnskabeligt Materiale af zoologisk, geologisk og arkæologisk Karakter. Man havde fundet talrige, forladte Eskimopladser og skaffet Klarhed over, hvilke Livsbetingelser Landet frembød for eskimoisk Bebyggelse.

Kaptajn Mikkelsen afrejser fra Reykjavik i Morgen.

Juleen Tegn nr 216
16 sept. 1932.

Området Angmagsalik-Scoresbysund kartlagt av Einar Mikkelsen.

Tallrike forlatte eskimoplasser funnet.

Og isfritt land med frodig vegetasjon.

Reykjavik, 15. sept. sjonen var forholdsvis frodig og
Kaptein Einar Mikkelsen som det fantes i massevis av sel og isbjørner og inne på land av ryper og rev. Derimot var det ingen moskusokser, da isbreer som noen steder går ned i havet, sperrer veien for moskusoksene.

Ekspedisjonen bragte hjem et rikt vitenskapelig materiale av zoologisk, geologisk og arkeologisk karakter. Man hadde funnet tallrike forlatte eskimoboplasser og skaffet klarhet over hvilke livsbetingelser landet frembød for eskimoisk bebyggelse. Kaptein Mikkelsen reiser herfra lørdag.

Det var konstatert at det isfrie område fra havbredden til innlandsisen gjennomsnittlig hadde en bredde av 20—30 kilometer. Vegeta-

113

"Berlingske Tidende" nr. 191.
18 aug. 1932

Einar Mikkelsens Østgrønlands- Ekspedition.

„Søkongen“ i Kangerluksuak.

KAPTAJN Einar Mikkelsen melder i et Telegram til Grønlands Styrelse Alt vel fra „Søkongen“, som Torsdag er ankommet til Kangerluksuak.

— — —
Kangerluksuak er et Fjordomraade paa Østgrønlands-Kysten omtrent midtvejs mellem Angmagssalik og Scoresbysund. Det er et af de Omraader paa Kong Christian IX's Land, som efter Einar Mikkelsens Ekspeditions-Plan skal nærmere udforskes og kortlægges.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den 2 AUG. 1932

Alt vel paa Ekspeditionerne.

*Ejnar Mikkelsen nær aabent
Vand. — "Godthaab" har
fortsat Rejsen fra Ella Ø.*

Atter i Gaar forelaa der en Række
Meldinger fra de forskellige videnska-
belige Ekspeditioner paa Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen har saaledes med-
delt Grønlands Styrelse, at han nærmer
sig Udkanten af Pakisen. Det hedder
i Telegrammet, som er afsendt 31. Juli:

— Ligger stadig trygt i Fjorden
Øst for Kap Ravn. Isen bryder raskt.
Kun en Kilometer Is adskiller os fra
aabent Vand. Usædvanlig fint Vejr,
men Taage i Dag. Alt vel.

Alt vel paa Ella Ø.

Harms, Bruun og Frode Hansen
meddeler i et Telegram, dateret 31.
Juli:

— Ankommet Ella Ø. Alt vel.

Føreren af „Godthaab“ meddeler den
31. Juli:

— Afgaaet fra Ella Ø Søndag Kl.
19 til Kap Brown. Og i et Telegram
dateret 1. August hedder det: — Af-
gaaet fra Kap Brown til Moskusokse-
Fjorden.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Kristeligt Dagblad

skriver den 1. AUG. 1932

Grønlands-Ekspe- ditionerne.

Grønlands Styrelse meddeler Mandag Aften: Fra Einar Mikkelsen er modtaget følgende Telegram, afsendt 31. Juli: Ligger stadig trygt i Fjorden øst for Kap Ravn. Isen bryder raskt. Kun en Kilometer Is adskiller os fra aabent Vand. Usædvanlig fint Vejr, men Taage i Dag. Alt vel.

Harms, Bruhn og Frøde Hansen meddeler i et Telegram, dateret 31. Juli: Ankommet Ella Ø. Alt vel.

Føreren af »Godthaabs« meddeler den 31. Juuli: Afgaaet fra Ella Ø Søndag Kl. 19 til Kap Brown, og i et Telegram, dateret 1. August, hedder det: Afgaaet fra Kap Brown til Moskusokse-Fjorden.

'Aftenposten' nr 358.
19 juli 1932.

De danske Grønlands- ekspedisjoner.

Kjøbenhavn, 18. juli.

Riksdagens Grønlandskomite har holdt møte i formiddag og behandlet den foreliggende situasjon. Det blev besluttet å anmode statsministeren om en konferanse om saken.

Det er kommet telegram til Grønlands styre fra kaptein Ejnar Mikkelsen om at «Søkongen» søndag kom til Kap Dausay, som ligger et stykke sydover på den såkalte Blosseville-kyst. Det første hus er landsatt.

Kjøbenhavn, 18. juli.

Styret for Grønland har mottatt telegram om at dampskibet «Gustav Holm» er kommet til Eskimones, og at alt står vel til.

Senere telegraferes at Lauge Koch fra Eskimones har foretatt en lengere flyvning inn over innlandsisen.

'Havjournal Bladet' m

28 juni 1932.

Nytt land?

For et par dager siden meldtes fra København at løytnant T. Johansen sammen med den tyske geolog Deichert og en eksimo, fra Lauge Kochs nordlige hovedstasjon på Østgrønland, i vår hadde foretatt en ekspedisjon innover mot innlandsisen og opdaget et isfritt landområde 100 km. bredt. Opdagelsen utropes som en stor dansk forskerbedrift som vil få stor betydning for sommerens kartlegningsarbeide.

Om denne danske opdagerbedrift er det bare det å nevne, at det område som danskene har «funnet», ligger i det norske Eirik Raudes land og er opdaget og kartlagt av nordmennene for flere år siden. De norske fangstmenn kjenner området meget godt, og dette område sammen med tilstøtende veldige isfrie områder holdes av nordmennene som et fredet fristed for moskusoksene, hvor disse dyr på kvadratmiler store strekninger får beite i fred uten å uroes av mennesker.

Den danske opdagelse er derfor i dette tilfelle som de øvrige danske opdagelser på Østgrønland, den er gjort av andre før. Men dessverre er det å frykte for at moskusflokkene mister sitt fristed når danskene med sine importerte eskimoer har tatt til å jage i landet.

En annen storbedrift som danskene skal utføre på Østgrønland i sommer, er like så dansk og bemerkelsesverdig. Kaptein Ejnar Mikkelsen er reist ut med en ekspedisjon som skal til Kangerdlugsuak og ta «nytt» land. Dette sted ligger på østkysten omtrent midtveis mellom Angmagsalik og Scoresbysund. Danskene har tidligere aldri reist på denne kyst, og de har da også på sine karter trukket op denne kyst med innlandsisen helt ut til kysten, så der efter de danske karter hverken finnes fjorder eller isfritt land i dette område.

Norske fiskere og fangstfolk har imidlertid ofte besøkt denne kyst, og visst om at der både er isfritt land og fjorder. Ifjor var en norsk ekspedisjon i arbeide der, og den fant og kartla en fjord som var over 8 mil lang og med flere store forgreninger. Dette var Kangerdlugsuak eller Storfjorden som nordmennene døpte den. Den er forlengst lagt inn på de norske karter, likesom stenprøver er tatt fra fjellene på begge sider av fjordkomplekset, samt botaniske prøver. Når Ejnar Mikkelsen i år kommer der bort vil han finne norske hus på stranden og møte Norges flagg

801

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den 22 JUNI 1932

Ejnar Mikkelsens Ekspedition afsejlet i Formiddags.

*Viceadmiral Amdrup gav Ekspeditionen gode
Ønsker med paa Vejen.*

FRA Grønlandsk Handels Plads i Strandgade afsejlede i Formiddags Kaptajn Ejnar Mikkelsens Ekspedition til Østgrønland om Bord i Dr. Knud Rasmussens tidligere Thule-Skonnert „Søkongen“, der nu ejes af Grønlands Styrelse.

Hvem der var mødt.

Blandt de mange, der var mødt paa Kajen for at sige Farvel, var Grønlands-Forskningens Nestor, Kommandør Gustav Holm og Viceadmiral Amdrup. Videre saas paa Kajen Dr. Lauge Koch, Direktør Daugaard-Jensen, Forfatteren Johs. V. Jensen, hvis Søn, Læge Jens Jensen, deltager i Ekspeditionen, Overretssagfører Sand, der overbragte Ejnar Mikkelsen en Hilsen fra Dr. Knud Rasmussen med gode Ønsker for Ekspeditionen. Endvidere saas Ejnar Mikkelsens Broder, Overretssagfører Thorvald Mikkelsen med Frue, og hans Søster, Oversætterinden, Fru Aslaug Møller, Skibsreder Axel Eriksen, Direktør Jennow fra „Nanok“ og mange flere.

Af Ekspeditionens Medlemmer lagde

man særlig Mærke til den unge engelske Geolog Mr. R. Wager og den engelske Geodæt Mr. Michael Spender, af hvilke Mr. Wager deltog i Watkins Ekspedition til Angmagssalik-Distriktet i 1930. Af de øvrige Deltagere har vi allerede nævnt Forfatteren Johs. V. Jensens Søn, Lægen Jens Jensen, der tillige er en dygtig Zoolog, og yderligere er der Geologen Møhl-Hansen, Botanikeren, stud. mag. Böcker, Zoologen, Magister Degerbøl, Konservator Møhl-Hansen, Topograf Larsson samt en Besætning paa syv Mand.

„Søkongen“ sejler.

Nu er Opbrudets Time inde. Umiddelbart før „Søkongen“ kastede los, udtalte Viceadmiral Amdrup nogle smukke Afskedsord til Kaptajn Mikkelsen og hans Mænd, hvem han i hjertelige, djærve Vendinger ønskede Held og Lykke paa det forestaaende Togt.

Kraftige Lørdagsgæder gik nu over Kajen. Inden de var døet hen, havde „Søkongen“ kastet los, og under Vinken og Viften fra Skib til Land stod Skibet nu ud paa sin lange Færd mod det høje Nord.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

B. T.

skriver den

22 JUNI 1932

Manden, der mere end nogen anden kender Østgrønland.

Kaptajn Einar Mikkelsen
starter i Dag en stor
Ekspedition til Udforsk-
ning af Øst-Grønland.

En af de danske Grønlandsrejsende, som allerede for Aar tilbage skabte sig et Navn ude i Verden, Kaptajn Einar Mikkelsen, lægger i Dag ud paa en ny Færd til de Egne i Grønland, som han mere end nogen anden har Kendskab til. Thi fra sin allertidligste Ungdom har han været med i det videnskabelige Udforsknings-Arbejde, der fra dansk Side blev udført paa Øst-Grønlands barske Kyster. Som purung Styrmand var han Deltager i en af de Kortlægnings-Rejser, som den senere, nu afgaaede, Viceadmiral Amdrup var Chef for. Og allerede dengang lagde han for Dagen de Egenskaber, der senere viste ham som en betydelig og haardfør Rejsende. Han var uforkædet og med et Smil parat til at tage en — kunde det ofte synes — næsten haabløs Kamp op for at faa sin Vilje igennem.

Det er nu over tredive Aar siden Kaptajn Einar Mikkelsen for første Gang satte sin Fod paa Øst-Grønland, og lige siden har han trofast helliget sig det ofte mere end brydsomme Arbejde, som det er at færdes paa disse Kyststrøg. Men ingen Anstrengelse var ham for stor, naar det gjaldt om at gøre en Indsats, som i første Række kom Danmark til gode. Det er derfor ogsaa uhyre rimeligt, at netop han kommer med i Aar, hvor der sættes saa omfattende Kræfter i Bevægelse for at fuldende det Arbejde, som blev paabegyndt deroppe omkring Midten af forrige Aarhundrede.

Baade fra Vinter- og Sommerrejser kender han de Vanskeligheder, der møder den Rejsende. Han præsterede det Kunststykke engang at overvintre paa Øst-Grønland i tre Aar, kun i Selskab med en Kammerat, mens alle herhjemme var af den bestemte Opfattelse, at baade han og Kammeraten forlænest maatte være omkommet. Men en skønne Dag kom

Einar Mikkelsen.

Einar Mikkelsen tilbage. Han var gaaet om Bord i en tilfældig Sølfanger, der var søgt ind til Grønlandskysten. Det var en Bedrift, hvad han her præsterede, og med Rette vakte det den største Beundring over hele den civiliserede Verden.

Nogle Aar senere gik han i Gang med en direkte Kolonisationsplan af Østkysten. Paa hans Initiativ var det, at den store og nu saa værdifulde Scoresby Sund-Koloni blev anlagt. Det skete under næsten utrolig Modstand, og havde det ikke netop været Mikkelsen, der stod i Spidsen for Foretagendet, saa er det vel ogsaa tvivlsomt, om denne Plan nogen Sinde var traadt ud i Livet. Han helmede ikke, før han havde overvundet enhver Hindring, og en skønne Dag dampede han af Sted med sit Skib. Scoresby Sund var blevet til Virkelighed. Kolonien var sikret. For denne Indsats vil hans Navn altid blive mindet.

Og nu skal Einar Mikkelsen altsaa af Sted igen. Denne Gang gælder det videnskabelige Undersøgelser, men som den praktiske Mand, han er, har man sikket Lov til at gaa ud fra, at han med vaagent Øje vil studere de Muligheder, der er for en fortsat Kolonisation af Øst-Landet. Han har den bedste Udrustning til Færden. Knud Rasmussens gamle, prøvede Ishavsfarer „Sokongen“, den stolte Sejler som alle vi, der har været med den, aldrig glemmer, er fortrinlig egnet til Kampen mod de vældige Ismasser, som den uden Tvivl vil møde paa Rejsen ind til Kystlandet. Men ogsaa den videre Udrustning er lagt saadan an, at Einar Mikkelsen med Tillid kan se Fremtiden i Møde. Skulde Isen klemme ham og hans Skib fast, saa kan han gaa i Land, bygge Hus for Vinteren og roligt afvente det næste Foraars Komme.

Rulge Bangsted.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,095

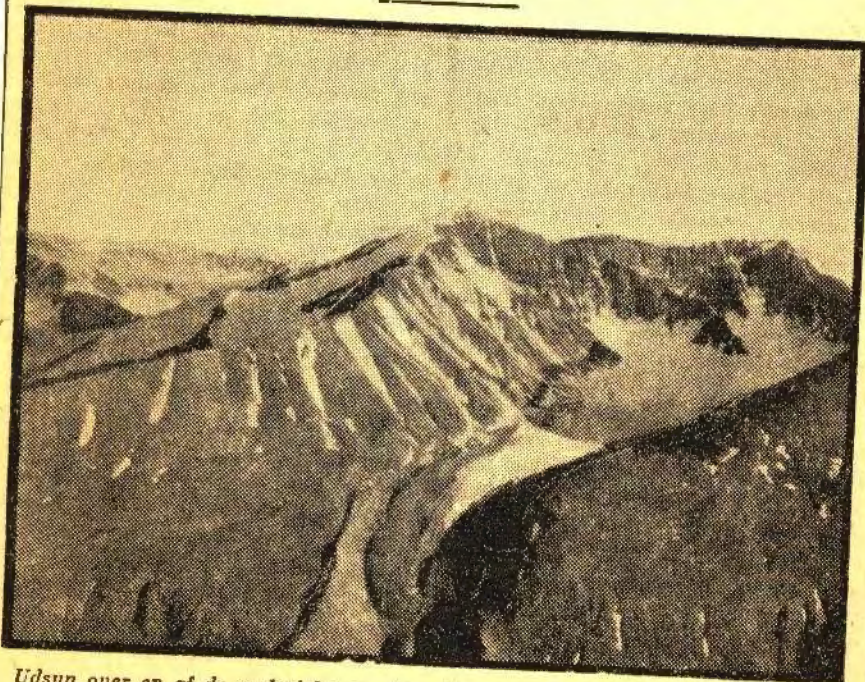
Bladet:

Kristeligt Dagblad

skriver den 20 JUNI 1932

Aarets tredie store Grønlands-Ekspedition.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen afrejser med »Søkongen« paa Onsdag for at undersøge de Kyststrækninger, som han i sin Tid kortlagde fra en lille Robaad.

Udsyn over en af de maleriske, smukke Gletsjere ved Østgrønlands Kyst.

Baade Lauge Koch og Knud Rasmussen er nu startet paa deres omfattende videnskabelige Togter til Grønland, og paa Onsdag afsejler den tredie og sidste af Aarets store Grønlands-Ekspeditioner under Ledelse af vor ikke mindre kendte Grønlandsforsker, Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Disse tre videnskabelige Ekspeditioner vil komme til at staa i nøje Samarbejde med hinanden og faar til

Lederen af Aarets tredie store Grønlands-Ekspedition, Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Opgave at udforske og kortlægge Grønlands Østkyst lige fra Kap Farvel mod Syd helt op til Danmarks-havn. Dr. Knud Rasmussens Ekspedition arbejder i Omraadet fra

gerdluksuak. Og det er altsaa denne Kyststrækning og dette Bagland, der er Maalet for Ejnar Mikkelsens Ekspedition.

Den danske Stat og Grønlands Styrelse har vist Interesse for Ekspeditionen ved at stille Skibet »Søkongen« til Ejnar Mikkelsens Raadighed, men herudover er alle Midler fremskaffet ved en af Scoresbysund-Komiteén iværksat Indsamling. Vi har i Gruuden Lov til at være stolte af delvis for privat Kapital at kunne udruste tre saa store Ekspeditioner, som dem, der i Aar sendes til Grønland, medens den norske Stat har ofret betydelige Summer paa deres Ekspeditioner.

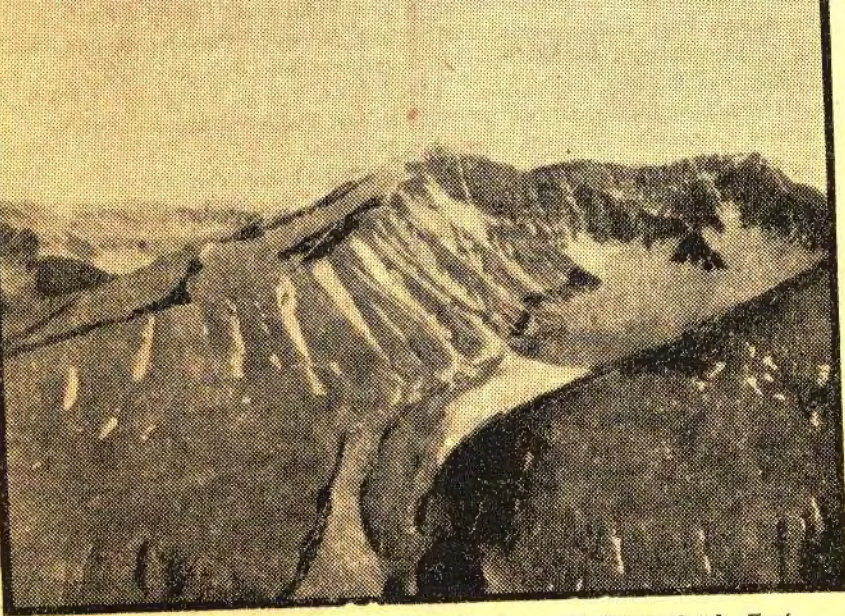
Einar Mikkelsens Ekspedition vil foruden ham selv komme til at bestaa af de to engelske Geologer R. G. Wager fra Reading Universitetet og H. G. Wager fra Dublin-Universitetet samt den engelske Geodæt Michael Spender. Her fra Danmark kommer Zoologen, Magister Degerbøl, Botanikeren, stud. mag. Tyge Bøtcher, Konservator Møhl Hansen, Læge Jens Jensen, Topograferne C. Larsson og Sven Mikkelsen samt en Skibsbesætning paa 7 Mand.

Ekspeditionen afgaar som allerede nævnt herfra paa Onsdag, og efter at have anløbet Island vil man søge at komme ind til Grønlandskysten ved Kap Dalton. Omkring Midten af August haaber man at være naaet til Kangerdluksuak-Omraadet, hvor Ejnar Mikkelsen vil forsøge at trænge

suak-Omraadet indtil 10. September, hvorefter Ekspeditionen langsomt søger ned langs Kysten til Angmagssalik. Ogsaa paa denne Strækning er det Meningen at undersøge Kysten for at faa fuldført de langt fra fyldestgørende Kort, som foreligger i Øjeblikket. Fra Nualik og sydover er Kysten nemlig kun undersøgt af de Videnskabsmænd, der fulgte Amdrup i 1898—99, og der er flere Forhold, som skal underkastes en grundigere Forskning, særlig omkring Kap G. Holm. »Søkongen« vil faa et Par ekstra Dages Ophold her, da Ejnar Mikkelsen har paataget sig at opføre et Vinterhus for Mr. Watkins nye Ekspedition deroppe.

Først da vil »Søkongen« kunne afgaa til Angmagssalik og sandsynligvis derfra direkte til Reykjavik, hvor den videnskabelige Stab gaar i Land for med en af Det Forenedes Rutebaade at rejse tilbage til København. »Søkongen« gaar tilbage til Julianehaab, hvor Grønlands Styrelse atter overtager Skibet.

Mange gode Ønsker vil sikkert ledsage ikke blot Kaptajn Ejnar Mikkelsen, men ogsaa vore to andre berømte Grønlandsforskere paa deres farefulde Færd til Grønlands Iskyster og vidtstrakte Sneøder. For Ejnar Mikkelsen gælder det jo, at han nu skal op at undersøge det Land, som han i sin Tid kortlagde fra en lille Robaad.

Udsyn over en af de maleriske, smukke Gletsjere ved Østgrønlands Kyst.

Baade Lauge Koch og Knud Rasmussen er nu startet paa deres omfattende videnskabelige Togter til Grønland, og paa Onsdag afsejler den tredje og sidste af Aarets store Grønlands-Ekspeditioner under Ledelse af vor ikke mindre kendte Grønlandsforsker, Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Disse tre videnskabelige Ekspeditioner vil komme til at staa i nøje Samarbejde med hinanden og faar til

Lederen af Aarets tredje store Grønlands-Ekspedition, Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

Opgave at udforske og kortlægge Grønlands Østkyst lige fra Kap Farvel mod Syd helt op til Danmarkshavn. Dr. Knud Rasmussens Ekspedition arbejder i Omraadet fra Grønlands Sydspids til Angmagssalik, Kaptajn Ejnar Mikkelsens fra Angmagssalik op til Scoresbysund og endelig Lauge Kochs fra Scoresbysund helt op til Danmarkshavn.

Det er Scoresbysund-Komiteén, der staar bagved Ejnar Mikkelsens Ekspedition, hvis Hovedformaal bliver en videnskabelig Undersøgelse af Kyststrækningen fra Cap Dalton til noget Syd for Kangerdluak — en Kyststrækning, der blev berejst af Amdrup-Ekspeditionen i 1900, men som videnskabelig set er den mindst kendte Kyststrækning af hele Østgrønland. Siden Amdrups Ekspedition har den engelske Watkins-Ekspedition i 1930 undersøgt noget af Kysten deroppe, og i Fjor var et norsk Fangstskib — med en enkelt Naturforsker om Bord! — i Kangerdluak, hvor Skibet ikke opholdt sig længere end et Døgn.

Det meste af den omtalte Kyststrækning har saaledes aldrig været videnskabeligt undersøgt, heller ikke de udstrakte Landomraader, som man mener at ville finde imellem Scoresbysund og Omraadet med det vanskelige grønlandske Navn: Kan-

gerdluak. Og det er altsaa denne Kyststrækning og dette Bagland, der er Maalet for Ejnar Mikkelsens Ekspedition.

Den danske Stat og Grønlands Styrelse har vist Interesse for Ekspeditionen ved at stille Skibet »Søkongen« til Ejnar Mikkelsens Raadighed, men herudover er alle Midler fremskaffet ved en af Scoresbysund-Komiteén iværksat Indsamling. Vi har i Grunden Lov til at være stolte af delvis for privat Kapital at kunne udruste tre saa store Ekspeditioner, som dem, der i Aar sendes til Grønland, medens den norske Stat har ofret betydelige Summer paa deres Ekspeditioner.

Einar Mikkelsens Ekspedition vil foruden ham selv komme til at bestaa af de to engelske Geologer R. G. Wager fra Reading Universitetet og H. G. Wager fra Dublin-Universitetet samt den engelske Geodæt Michael Spender. Her fra Danmark kommer Zoologen, Magister Degerbøl, Botanikeren, stud. mag. Tyge Bøtcher, Konservator Møhl Hansen, Læge Jens Jensen, Topograferne C. Larsson og Sven Mikkelsen samt en Skibsbesætning paa 7 Mand.

Ekspeditionen afgaar som allerede nævnt herfra paa Onsdag, og efter at have anløbet Island vil man søge at komme ind til Grønlandskysten ved Kap Dalton. Omkring Midten af August haaber man at være naaet til Kangerdluak-Omraadet, hvor Ejnar Mikkelsen vil forsøge at trænge ind i Landet. Dette er forbundet med store Vanskeligheder paa Grund af de vældige Ismure, som hæver sig langs Kysten og næsten umuliggør en Indtrængen i Landet.

I Kangerdluak-Omraadet vil den engelske Geolog, der var Deltager i Watkins-Ekspeditionerne, fortsætte den af ham paabegyndte Undersøgelse af hele dette store Omraade. Det af ham indsamlede Materiale vil betyde et fortræffeligt Supplement for de Undersøgelser, som Ejnar Mikkelsen skal foretage.

Deltagerne i Ejnar Mikkelsens Ekspedition kommer fortrinsvis til at arbejde i Hold paa tre Mand, saaledes at hvert Hold bliver forsynet med Teltudstyr og Motorbaad, men som yderligere Betryggelse vil der blive medbragt nogle smaa Træhuse, for at man i Tilfælde af tvungen Overvintring kan have faste Støttepunkter langs Kysten, hvorfra Videnskabsmændene kan foretage deres Undersøgelser.

Dersom Vejrforholdene, der naturligvis kommer til at spille en meget stor Rolle for alle tre Ekspeditioners Vedkommende, tillader det, vil »Søkongen« blive liggende i Kangerdluk-

Holm. »Søkongen« vil saa ekstra Dages Ophold her, da Ejnar Mikkelsen har paataget sig at opføre et Vinterhus for Mr. Watkins nye Ekspedition deroppe.

Først da vil »Søkongen« kunne afgaa til Angmagssalik og sandsynligvis derfra direkte til Reykjavik, hvor den videnskabelige Stab gaar i Land for med en af Det Forenedes Rutebaade at rejse tilbage til København. »Søkongen« gaar tilbage til Julianehaab, hvor Grønlands Styrelse atter overtager Skibet.

Mange gode Ønsker vil sikkert ledsage ikke blot Kaptajn Ejnar Mikkelsen, men ogsaa vore to andre berømte Grønlandsforskere paa deres farefulde Færd til Grønlands Iskyster og vidtstrakte Sneøder. For Ejnar Mikkelsen gælder det jo, at han nu skal op at undersøge det Land, som han i sin Tid kortlagde fra en lille Robaad.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

skriver den

19 JUNI 1932

Hele Østgrønlands-Kysten udforskes i Aar af Danske

*Kaptajn Ejnar Mikkelsens Ekspedition, som afgaar paa
Onsdag, er Bindeleddet mellem Syd og Nord.*

Interessante geologiske og geografiske Opgaver ventes løst.

Det er strengt at skulle følge med i alt det, der foregaar med Østgrønlands Kyst i Aar — men lad os springe alle Navne som *Kangerdluqsuaq* og lignende eskimoiske Stedbenævnelser over og nu fastslaa, at det bliver *hele* Østgrønlands-kysten, der i Sommer besejles og undersøges af danske Ekspeditioner. Vi har tidligere fortalt om Dr. *Lauge Kochs* fortsatte Arbejder mod Nord, om Dr. *Knud Rasmusens* gentagne Rekognoscering i Syd — og nu foreligger altsaa Redegørelsen fra Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* for hans Arbejde langs de farlige Kyststrækninger, som forbinder de to andres Arbejdsfelter. Det er Omraader, som kun en eneste Gang før har været videnskabeligt undersøgt, og da Flyvninger sidste Aar viste, at der bag Randbjergene og deres Isbræer laa store ukendte Landomraader foran Indlandsisen, venter man sig betydende Iagttagelser. Scoresbysund-Komiteén, der har iværksat Ekspeditionen ved Hjælp af Gaver fra forskellige Privatfolk, har modtaget Støtte af nogle offentlige Institutioner og har af Staten faaet stillet

Sekongen til Raadighed som Ekspeditionsskib.

Ejnar Mikkelsen bliver Leder, og Deltagerne er de to engelske Geologer, Brødrene *Wager*, som var med paa *Watkins'* Ekspedition og her gjorde saa betydningsfulde Iagttagelser, at man baade fra dansk og engelsk Side har ønsket deres Undersøgelser fortsat. Endnu en Englænder, Geodæten *Michael Spender*, følger med, og i Grønland støder *Watkins* til.

Forberedt paa Overvintring.

Magister *Degerbøl* er Ekspeditionens Zoolog. Man venter at kunde gøre højt interessante Fund, som klargør, om Dyrelivet stammer fra Indvandring fra Nord eller Syd, eller om man ad denne Vej kan fastslaa, hvorvidt Grønland og Island oprindeligt har „hængt sammen“. Botanikeren er stud. mag. *Tyge Bøcher*, Deltagerne er endvidere Konservator *Møhl Hansen*, Læge *Jens Jensen*, Topograf *C. Larsson*, *Sven Mikkelsen* og

Skibets Besætning paa 7 Mand.

Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at Farvandet og Isforholdene ved denne Kyststrækning er endog ganske særlig vanskelige. Det var heroppe, *Teddy* kom i Bekneb, og fra gammel Tid har Kysten ilde Ry. Man haaber imidlertid at opnaa nogenlunde Besejlingsforhold, men har forberedt alle Eventualiteter, ogsaa en Overvintring. Derfor medføres Træhuse som Støttesteder.

Ekspeditionen afsejler paa Onsdag fra Grønlandske Handels Plads.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet: *13*
Dagens Nyheder

skriver den

19 JUNI 1932

Østgrønlands- Ekspedition Nummer 3.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen,
der paa Onsdag starter med
„Søkongen“, fortæller
om sine Planer.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

EFTER at Lauge Kochs tre Skibslad-
ninger Grønlandsfarere og Knud
Rasmusens fuldt bemandede „Th. Stau-
ning“ er rejst, kommer Turen nu til Ej-
nar Mikkelsen. Paa Onsdag Formiddag
lægger han ud med „Søkongen“, og
naar det en Gang er lykkedes ham at
forcere Isbæltet foran Kap Dalton, har
Danmark besat hele Kyststrækningen
fra Scoresby Sund til Kap Farvel med
en Polarforskerflokk, hvis Antal stærkt
nærmer sig de to Hundrede.

Et Omraade af stor zoologisk Interesse.

De tre østgrønlandske Smaakonger
har fordelt Kyststrækningen imellem
sig paa følgende Maade: Nordligst Lau-
ge Koch, hvis Omraade gaar til Kap
Dalton; sydligst Knud Rasmussen fra
Kangerdlugsuck til Sydspidsen; den mel-
lemliggende Strækning paa henved 800
Kilometer bliver Operationsbasis for Ej-
nar Mikkelsen og hans Folk.

Ekspeditionen, der er startet paa
Initiativ af Scoresby Sund-Komiteen
og finansieret af privat Kapital, bl. a.
af Rask-Ørstedfondet, bestaar foruden
Lederen af de tre Englændere, Geolog-
erne R. G. Wager, hans Broder H. G.
Wager og Geodæten Michael Spender,
Zoologen, Magister Degerbøl, Botanike-
ren, stud. mag. Tyge Bøcher, Konser-
vator Møhl-Hansen, Læge Jens Jensen,
Topograf C. Larsson og Assistent Sven
Mikkelsen.

Ekspeditionen vil arbejde geologisk,
hydrografisk, geodætisk, arkæologisk,
botanisk og zoologisk. Efter hvad Ma-
gister Degerbøl oplyser, er Omegnen af
Kap Dalton af overordentlig zoologisk
Interesse, men kun lidet undersøgt, da
Kysten her er meget utilgængelig —
tidligere kun besøgt i 1899 af Amstrup,
een Gang af Ejnar Mikkelsen selv og i
Fjor af Watkins.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

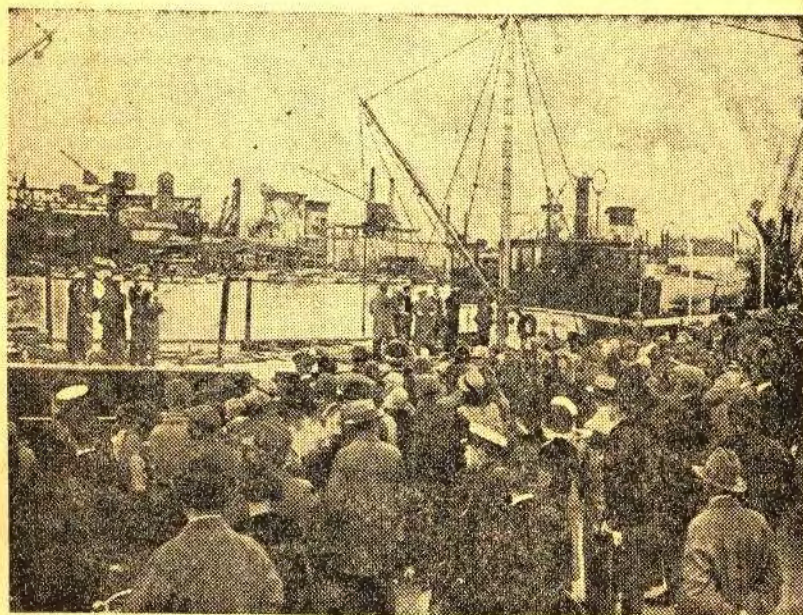
Bladet:
Socialdemokraten

skriver den

19 JUNI 1932

Smedal Gaarsdagens Grønlandsekspedition.

Kaptajn Ejnar Mikkelsen drager af Sted med 16 Mand for at udfylde Hullet mellem Lauge Kochs og Knud Rasmussens Ekspeditioner. — Hele Grønlands Østkyst vil i Aar blive studeret af danske Videnskabsmænd og Kartografer.

Den 7. Thuleekspeditionens Afrejse med M/S »Th. Stauning«.

Hele Grønlands saa godt som ukendte Østkyst vil i Aar blive videnskabeligt undersøgt af danske Videnskabsmænd. Som man vil huske er Lauge Kochs Ekspedition draget af Sted for at undersøge Kysten fra Scoresbysund og nordøfter, medens Knud Rasmussen og hans Flyvere vil tage sig af Kysten fra Umivik, lidt Syd for Scoresbysund til Julianehaab. Mellem disse to Ekspeditioner ligger den godt 700 km lange Strækning fra Angmagssalik til Scoresbysund, der siden den i 1898 blev undersøgt af Amstrup kun for en Dels Vedkommende sidste Aar har været besøgt af Watkins-Ekspeditionen.

Til denne ukendte Kyst drager Kaptajn Ejnar Mikkelsen af Sted paa Onsdag med Knud Rasmussens gamle Skib »Søkongen« og en Ekspedition bestaaende af ni Videnskabsmænd og en Besætning paa 7 Mand. Ekspeditionens Medlemmer tæller tre Englændere, Brødrene R. G. og H. G. Wager og Geodæten Michael Spender, desuden medfølger Zoologen, Magister Degerbøl, Botanikeren, Student Tyge Becker, Konservator Møhl Hansen, Læge Jens Jensen, samt Typograf C. Larsson og Hr. Svend Mikkelsen. De to sidste skal assistere Kartograferne.

hver Aften har oplæst Vejrberetningen fra Institutet. Hun blev forøvrigt forlovet Dagen før Afrejsen til Grønland.

Blandt Skibets øvrige Passagerer var Fnk. Andersen, der skal overtage et Børnehjem i Umanak, og den danskfødte amerikanske Millionær M. Knudsen, der er Indehaver af en Masse Tørsmælksfabriker i U. S. A. og som skal op og besøge en Slægtning i Grønland.

Knud Rasmussen-Folkenes Afrejse med »Th. Stauning«.

Dagens anden Grønlandsafrejse fandt Sted i Jernhavnen, hvorfra Motorskibet »Th. Stauning« i Gaar Eftermiddags Kl. 4 afsejlede med Stør-

Den 7. Thuleekspeditions Afrejse med M/S »Th. Stauning«.

Hele Grønlands saa godt som ukendte Østkyst vil i Aar blive videnskabeligt undersøgt af danske Videnskabsmænd. Som man vil huske er Lauge Kochs Ekspedition draget af Sted for at undersøge Kysten fra Scoresbysund og nordøst, medens Knud Rasmussen og hans Flyvere vil tage sig af Kysten fra Umivik, lidt Syd for Scoresbysund til Julianehaab. Mellem disse to Ekspeditioner ligger den godt 700 km lange Strækning fra Angmagssalik til Scoresbysund, der siden den i 1898 blev undersøgt af Amdrup kun for en Dels Vedkommende sidste Aar har været besøgt af Watkins-Ekspeditionen.

Til denne ukendte Kyst drager Kaptajn *Ejnar Mikkelsen* af Sted paa Onsdag med Knud Rasmussens gamle Skib »Søkongen« og en Ekspedition bestaaende af ni Videnskabsmænd og en Besætning paa 7 Mand. Ekspeditionens Medlemmer tæller tre Englændere, Brødrene *R. G. og H. G. Wager* og Geodæten *Michael Spender*, desuden medfølger Zoologen, Magister *Degerbøl*, Botanikeren, Student *Tyge Becker*, Konservator *Møhl Hansen*, Læge *Jens Jensen*, samt Typograf *C. Larsson* og Hr. *Svend Mikkelsen*. De to sidste skal assistere Kartograferne.

»Søkongen« vil sejle ned langs Kysten og overalt, hvor der er Lejlighed til det, sætte Videnskabsmændene i Land. Man venter sig særlig zoologiske Resultater, da det er paa denne Strækning, Dyrenes Veje fra Nord og Syd mødes, og Magister Degerbøl vil særligt søge at finde zoologisk Bekræftelse paa Professor Wegeners Teori om, at Grønland en Gang har hørt sammen med Nordnorge og Island. Det interessanteste Arbejde bliver dog Undersøgelsen af det hidtil ukendte Landomraade bag Kysten. Medens man tidligere har troet, at Indlandsisen gik helt ned til Kysten, er man nu klar over, at der maa være et stort Landomraade inde bagved, særlig omkring Kangdlugsuak.

Ekspeditionen er sat i Gang ved Midler fra private. Dog har Rask-Ørstedfondet givet et Bidrag, og Grønlands Handel har stillet »Søkongen« til Raadighed.

Deltagerne i Polaars-Undersøgelserne afrejst med »Hans Egede«.

I Gaar afsejlede to Ekspeditioner henfra til Grønland. Med Grønlandsbaaden »Hans Egede« afrejste Størsteparten af de unge Videnskabsmænd, der skal udføre den danske Del af Arbejdet i det internationale Polaar. Danmark skal foretage sine Undersøgelser paa tre Stationer, i Thule, Godhavn og Julianehaab, og det var Mandskabet til Thule Stationen samt en enkelt til Godhavn, der afrejste i Gaar. Til Thule rejste Afdelingsmeteorolog, Magister *Viggo Laursen*, der skal lede Stationen. Magister *Dalkild*, stud. polyt. *Mortensen*, Elektriker *Winsted*, og den fra Nanok-Ekspeditionen i Fjor kendte *Hans Bruun*. Til Godhavn rejste stud. mag. Frk. *Ebba Schwartz*, som vil efterlade sig et dybtfølt Savn hos mange Radiolyttere. Det er hende, der med sin klare Stemme i længere Tid

hver Aften har oplæst Vejrberetningen fra Institutet. Hun blev forøvrigt forlovet Dagen før Afrejsen til Grønland.

Blandt Skibets øvrige Passagerer var Frk. *Andersen*, der skal overtage et Børnehjem i Umanak, og den danskfødte amerikanske Millionær *M. Knudsen*, der er Indehaver af en Masse Tørmælksfabriker i U. S. A. og som skal op og besøge en Slægtning i Grønland.

Knud Rasmussen-Folkenes Afrejse med »Th. Stauning«.

Dagens anden Grønlandsafrejse fandt Sted i Jernhavnen, hvorfra Motorskibet »Th. Stauning« i Gaar Eftermiddags Kl. 4 afsejlede med Stør-

Den unge kvindelige Meteorolog, Vejr-Speakeren, Frk. Ebba Schwartz, der skal foretage Observationer i Godhavn.

stedelen af Knud Rasmussens Ekspedition under Ledelse af Kaptajn *Gabel Jørgensen* og med den stoute Skipper fra »Søkongen« *Peder Pedersen* som Fører af Skibet.

Blandt dem, der var mødt for at sige Farvel, var Statsminister *Stauning*, Admiral *Amdrup*, Direktør *Daugaard Jensen*, Fru *Knud Rasmussen* med Døtre, Hiv. Distriktslæge *Berthelsen* og mange andre. Kort før Skibet skulde afgaa holdt Statsminister *Stauning* en lille Tale, hvori han ønskede Ekspeditionen de bedste Resultater af dens Arbejde, og at den maatte vende tilbage i god Behold fra den farefulde Kyst, den skulde besejle. Han sluttede med et Leve for den 7. Thule-Ekspedition, og de mange Mennesker i Land stemte kraftigt i med Hurra- raabene.

Et Øjeblik efter lettede »Th. Stauning« Anker og stod ud i Sundet hilst med Viften og nye Hurraraab.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den **2 JUNI 1932**

Ejnar Mikkelsen til Østgrønland.

**„Søkongen“ sejler 20. Juni
herfra med 8 Videnskabsmænd**

Den tredje af Aarets store Østgrønlandsekspeditioner vil som allerede meddelt blive ledet af Kaptajn *Ejnar Mikkelsen*, der har faaet overladt *Knud Rasmussens* tidligere Thuleskib „Søkongen“.

Knud Rasmussen er som bekendt allerede rejst, og om nogen Tid følger hans Skib „Th. Stauning“ efter. Paa Onsdag starter *Lauge Kochs* Kæmpeekspektion med „Godthaab“ og „Gustav Holm“, og faa Dage efter kommer Turen til *Ejnar Mikkelsen*.

Hans Ekspedition, der er finansieret af private, bestaar foruden af ham selv af 7 andre Videnskabsmænd, hvoraf tre Englændere. Fra Danmark kommer Zoologerne *Magister Degerbøl* og *Jens Jensen*, Forfatteren *Johns. V. Jensens* Søn. Endvidere Geologen *Møhl-Hansen* og Botanikeren *Bøcker*. Englænderne er de to Brødre *Wager*, der er Geologer og Kartografen *Spender*. Disse vil arbejde i Tilknytning til *Watkins*, der ogsaa skal til Østgrønland med sine egne Folk.

Ekspeditionens Maal er Kongerdlugsuak mellem Scoresbysund og Angmagssalik, hvor man vil undersøge Mulighederne for eskimoisk Kolonisation. Videnskabsmændene har desuden en Række specielle Opgaver, af hvilke en Del er omgivet med megen Hemmelighed.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den **12 JUNI 1932**

Einar Mikkelsens Grønlands- Ekspedition.

**Der skal rejses en Station
mellem Angmagssalik
og Scoresbysund.**

B LANDT de mange danske Ekspe-
ditioner, der i Sommer skal til
Østgrønland, er ogsaa en Ekspedition
med den gammelkendte Polarforsker,
Kaptajn Einar Mikkelsen som Leder.

Hans Ekspedition, der er finan-
cieret af interesserede Privatfolk og
Institutioner, skal omkring den 20
Juni afsejle fra København om Bord
i Dr. Knud Rasmussens tidligere Skib
„Søkongen“, der nu ejes af Grønlands
Styrelse.

I Ekspeditionen deltager fire danske
og tre engelske Videnskabsmænd — de
danske er Zoologerne, Magister Deger-
bøl og Jens Jensen, en Søn af Forfatte-
ren Johs. V. Jensen, endvidere Botanike-
ren, Magister Böcker og Geologen Möhl-
Hansen. De tre engelske Videnskabsmænd
er Kartograf Spender og to Geologer,
Brødrene Wager, der tidligere har delta-
get i Watkins-Ekspeditionen.

Efter den foreløbige Plan skal „Søkon-
gen“ søge ind til Kangerdluaksuk, en
Fjord mellem Angmagssalik og Scoresby-
sund. Her har man allerede forberedt et
Støttepunkt for den eskimoiske Befolk-
ning. Dette Støttepunkt er det Kaptajn
Mikkelsens Opgave at udbygge med det
Formaal her at skabe en ny fast Basis
for Eskimoerne og en permanent viden-
skabelig Station. Denne Stationsbygning
skal Einar Mikkelsen opføre, ligesom han
skal udlægge forskellige Depoter paa Ste-
det. De engelske Kartografer skal samti-
dig i Samarbejde med Ekspeditionens
Geologer foretage Kortlægninger og geo-
logiske Undersøgelser i en Række ret
ukendte Fjorde i det paagældende Di-
strikt.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politiken

skriver den **12 JUNI 1932**

Ejnar Mikkelsen til Østgrønland

***Ekspedition med „Søkongen“
under Deltagelse af Watkins.***

Som Led i Sommerens Østgrønlandsundersøgelser drager ogsaa Kaptajn Ejnar Mikkelsen mod Nord med Knud Rasmussens gamle Skonnert „Søkongen“ som Ekspeditionsskib. Togtet indledes midt i Juli, og det er Tanken at oprette et nyt Støttepunkt mellem Angmagsalik og Scoresbysund ved Fjorden Kangerdluaksuak. En Række unge Videnskabsmænd deltager, og Ekspeditionen faar foreget Interesse derved, at den fremragende engelske Forsker Watkins sammen med to Ledsagere fra sin sidste Grønlandsrejse vil arbejde i Fællesskab med Ejnar Mikkelsen. De endelige Planer for Ekspeditionens Arbejde og Opgaver er ikke fuldt udarbejdet, men vil blive meddelt før Togtet startes.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:
Ekstrabladet

skriver den **11 JUNI 1932**

EJNAR MIKKELSEN SKAL OP TIL KANGERDLUGSUAK

Hans Ekspedition opretter et nyt, fast Støttepunkt
mellem Angmagsalik og Scoresbysund

4 danske og 3 engelske
Videnskabsmænd blandt
Deltagerne

En ny, dansk Basis i Østgrønland for den eskimoiske
Befolkning.

SOM EKSTRABLADET har meddelt,
bliver det en stor Grønlands-Sommer
i Aar med livlig Ekspeditionsvirksomhed
baade i Vest- og Østgrønland, og efter
at vi forleden fortalte om Dr. Lauge
Kochs stort anlagte Ekspedition, kan vi
i Dag meddele Planerne for Kaptajn Ej-
nar Mikkelsens Togt til Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen starter herfra ca. 20.
Juni med Knud Rasmussens tidligere
Thule-Skonnert „Søkongen“, der nu ejes
af Grønlands Styrelse.

Financieret af interesserede Private

Hans Ekspedi- kongen“ til Dis-
tion er finansieret position.
af interesserede Ekspeditionen
Privatfolk og In- kommer til at om-
stitutioner gen- fatte en Række
nem en Komité, dygtige, unge Vi-
der omfatter flere denskabsmænd,
kendte Grønlands- der arbejder i en
Navne, men vis Tilknytning
Grønlands Styrel- til Dr. Kochs sto-
se har vist sin In- re videnskabelige
teresse for Sagen Treaarsplan.
ved at stille „Sø- *

Blandt dem bliver. Zoologen, Magi-
ster Degerbøl og Johs. V. Jensens Søn
Jens Jensen, der ligeledes er Zoolog. End-
videre Geologen Møhl-Hansen, Botanike-
ren Becker, samt tre Englændere Karto-
grafen Spender og Geologerne Brødrene
Wager, hvoraf den ældste Broder arbej-
dede for Watkins under den engelske
Ekspedition til Angmagsalik-Distriktet.

Ejnar Mikkelsens Ekspedition bli-
ver saaledes med sine 3 Englæn-
dere Udtryk for et vist dansk-en-
skt Samarbejde.

hvilket yderligere understreges ved,
at Watkins ogsaa tager til Østgrøn-
land i Sommer paa en Orienterings-
ekspedition med 3 à 4 yngre, viden-
skabelige Kolleger.

Ejnar Mikkelsens Maal i første Om-
gang er Kangerdlugsuak, en østgrøn-

Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

landsk Fjord midt i Christian IXs
Land og omtrent midtvejs mellem Ang-
magsalik og Scoresbysund. Her har man
allerede forberedt et Støttepunkt for den
eskimoiske Befolkning, og det er Tanken,
at Kaptajn Mikkelsen skal udbygge dette
Støttepunkt, opføre en Stationsbygning,
oprette Proviantdepot og udføre forskel-
lige andre Arbejder, saa at der bliver en

EJNAR MIKKELSEN SKAL OP TIL KANGERDLUGSUAK

Hans Ekspedition opretter et nyt, fast Støttepunkt
mellem Angmagsalik og Scoresbysund

4 danske og 3 engelske
Videnskabsmænd blandt
Deltagerne

En ny, dansk Basis i Østgrønland for den eskimoiske
Befolkning.

SOM EKSTRABLADET har meddelt, bliver det en stor Grønlands-Sommer i Aar med livlig Ekspeditionsvirksomhed baade i Vest- og Østgrønland, og efter at vi forleden fortalte om Dr. Lauge Kochs stort anlagte Ekspedition, kan vi i Dag meddele Planerne for Kaptajn Ejnar Mikkelsens Togt til Østgrønland.

Ejnar Mikkelsen starter herfra ca. 20. Juni med Knud Rasmussens tidligere Thule-Skonnert „Søkongen“, der nu ejes af Grønlands Styrelse.

Financieret af interesserede Private

Hans Ekspedition er finansieret af interesserede Privatfolk og Institutioner gennem en Komité, der omfatter flere kendte Grønlands-Navne, mens Grønlands Styrelse har vist sin Interesse for Sagen ved at stille „Søkongen“ til Disposition. Ekspeditionen kommer til at omfatte en Række dygtige, unge Videnskabsmænd, der arbejder i en vis Tilknytning til Dr. Kochs store videnskabelige Treaarsplan.

Blandt dem bliver. Zoologen, Magister Degerbøl og Johs. V. Jensens Søn Jens Jensen, der ligeledes er Zoolog. Endvidere Geologen Møhl-Hansen, Botanikeren Becker, samt tre Englændere Kartografen Spender og Geologerne Brødrene Wager, hvoraf den ældste Broder arbejdede for Watkins under den engelske Ekspedition til Angmagsalik-Distriktet.

Ejnar Mikkelsens Ekspedition bliver saaledes med sine 3 Englændere Udtryk for et vist dansk-engelsk Samarbejde i Østgrønland,

hvilket yderligere understreges ved, at Watkins ogsaa tager til Østgrønland i Sommer paa en Orienterings-ekspedition med 3 à 4 yngre, videnskabelige Kolleger.

Ejnar Mikkelsens Maal i første Omgang er Kangerdlugsuak, en østgrøn-

Kaptajn Ejnar Mikkelsen.

landsk Fjord midt i Christian IXs Land og omtrent midtvejs mellem Angmagsalik og Scoresbysund. Her har man allerede forberedt et Støttepunkt for den eskimoiske Befolkning, og det er Tanken, at Kaptajn Mikkelsen skal udbygge dette Støttepunkt, opføre en Stationsbygning, oprette Proviantdepot og udføre forskellige andre Arbejder, saa at der bliver en fast Basis her for Eskimoerne og danske Videnskabsmænd.

Nye Egne, der kortlægges

Imens gaar de forskellige unge Specialister straks i Gang med deres Arbejde i Land, og man har forskellige interessante Opgaver, som skal løses — bl. a. vil man søge ind til Bunden af et Par hidtil udforskede Fjorde for at kortlægge dem.

Naar Arbejdet ved Kangerdlugsuak er afsluttet, gaar „Søkongen“ videre langs Østgrønlandskysten til et Par Job, hvorom der endnu ikke kan meddeles, og sidst i September vender Ekspeditionen hjem.

Som altid i Grønlandsarbejdet, opstaar der ogsaa nu nye Muligheder og Planer i sidste Øjeblik, og Komitéen, der forestaar Ejnar Mikkelsens Ekspedition, vil derfor først et Par Dage før Afsejlingen afgive en nærmere Redegørelse til Offent-

Bladet:

Dansk Arbejde

skriver den

1 SEP. 1921

1) Denne mann har været reddet av norske fangstfolk.

DANMARKS INDSATS I GRØNLAND

EN SAMTALE MED POLARFORSKEREN, KAPTAJN EJNAR MIKKELSEN

MED berettiget Stolthed kan Polarforskeren, Kaptajn Ejnar Mikkelsen — ganske særligt under den nuværende Konflikt — se tilbage paa den Bedrift, han øvede i 1924, da han som Chef for den navnkundige Koloniseringsekspedition til Scoresbysund drog nordpaa for at hævde Danmarks Højhedsret over Østgrønland gennem en Handling, der tog Sigte paa Fremtiden.

Og da jeg opsøger ham paa hans »Hvalfanger-Kontor« i Børsen, er det heller ikke nogen Kontormand, jeg møder, — hans spændstige, magre Skikkelse og hans kraftigt markerede Ansigt vidner om en Mand, der har holdt sig i Form og naarsomhelst vil kunne genoptage sin kæmpe Kamp mod Naturelementerne i det nordligste og barske Danmark.

— Hvordan ser De paa den danske Indsats i Østgrønland? Har vi hævdet vor Stilling gennem vort danske Arbejde deroppe?

— Kan der være nogensomhelst Tvivl? svarer Ejnar Mikkelsen med et hvast Blik under den stride, graa Haarmanke. Lad mig nævne Dem nogle talende Tal: Østgrønland har været besøgt af 27 danske Ekspeditioner (med Skib, Baad eller Slæde) foruden 5 Enkeltmandsekspeditioner med specielle, videnskabelige Opgaver. Til Sammenligning tjener, at England og Frankrig har haft hver 5 Ekspeditioner deroppe, Sverige, Tyskland og Norge hver 3, Amerika 2 og Svejts 1.

Og stykker man Ekspeditionerne op i Arbejdsenheder, saa staar Danmark endnu finere! Af de 3 norske var den ene Nansens, som finansieredes af Danskeren Etatsraad Gamél, og de to andre har nærmest været til Forsyning af Fangstmænd. Den norske Indsats er i den Grad en Bagatel i Sammenligning med den danske, at den slet ikke kan nævnes i samme Forbindelse, og den har saa at

Udsett fot.

sige udelukkende været af erhvervsmæssig Karakter, mens den danske i overvejende Grad har været af ideel Art. Af Kyststrækningen har Danmark først af alle berejst og kortlagt mere end to Tredjedele; England, Frankrig, Tyskland og Sverige har udført et Pionerarbejde midt paa Kysten, og bagefter har saa Danskerne nærmere undersøgt de forskellige Egne. Danmark har altsaa ikke blot Højhedsretten, men ogsaa arbejdsomhelst den absolutte Forrang i Østgrønland, og den norske Aktion maa derfor for enhver sagkyndig forekomme ganske absurd!

— Var det udelukkende ideelle Motiver, som førte til Scoresbysund-Koloniseringen? Eller ventede man, at Kolonien kunde blive et indbringende Aktiv med Tiden?

Scoresbysund-Kolonien blev anlagt dels for effektivt at udnytte Højhedsretten ved

at sætte et produktivt, dansk Arbejde i Gang og dels for at skaffe Udviklingsmuligheder for Eskimoerne. Kun den indfødte Befolkning vil nemlig kunne klare sig deroppe i Længden — danske og norske Jægere derimod næppe! Men for den eskimoiske Jægerbefolknings Velværd var det nødvendigt at sikre den store Kyststrækninger. Og endelig var det en naturlig Opgave for os Danske at skubbe vor Kolonisering saa langt mod Nord, som muligt. Nogen økonomisk Vinding kan Danmark næppe vente sig af Scoresbysund saa lidt som af vor tidligere Kolonisering af Angmasalik, der fandt Sted allerede i 1890'erne — ligeledes for Eskimoernes Skyld, for at skaffe dem bedre Afsætningsforhold gennem en Koncentration. Anlæggelsen af Angmasalik-Kolonien har da ogsaa bevirket, at denne Egns Eskimoer er gaaet stærkt frem i Kaar og derfor ogsaa i Antal: Mens der i 90'erne kun var ca. 400, er der nu ca. 900! Men uden Koloniseringen havde Landets egne Indbyggere næppe kunnet klare sig. Det kan jo konstateres gennem mange Spor, at Befolkningen engang har været langt talrigere der, men er bukket under for de haarde Kaar. Nu har Eskimoerne det godt som Følge af Danmarks organisatoriske, kulturelle og hygiejniske Indsats udfra rent ideelle Motiver! Tænk, hvad der er ofret fra dansk Side af Arbejde og Penge for at skaffe Eskimoerne bedre Livsforhold! Og det er da ogsaa det eneste, rene Naturfolk, som ikke er i Tilbagegang talmæssigt, men tværtimod i Fremgang! Vi har gjort vor nationale Ærespligt og har derfor Rettigheder nok at støtte os til foruden de nationale og politiske, og naar Regnerbrættet gøres op, kommer Norge ynkeligt tilkort. Det hjælper ikke, at de nu sender videnskabelige Ekspeditioner ud for

at give sig et ideelt Skær — de kommer alle til Land, som er kortlagt af Danske!

— Er det utænkeligt, at der en Dag kan opdages naturlige Rigdomme i Landet, saa at det bliver en økonomisk, værdifuld Besiddelse?

— Man har jo talt om Kul og Olie — men om saa var, ja, saa vilde Transporten blive saa besværlig og kostbar, at det praktisk talt vilde være umuligt at udnytte saadanne Lejer.

— Men hvis man nu fandt Guld?

— Ja naturligvis, det vilde ændre Stillingen, men det er næppe sandsynligt, at det sker. Nej, den erhvervsmæssige Værdi af disse Egne er sikkert lig Nul. De norske Fangstselskaber holdt jo ogsaa helt op med at besøge Landet fra 1909 til 1922, i alle de Aar var der ikke een norsk Overvintringsekspedition. Nej, Grønland er i det hele taget ikke vort Indien, det maa vi gøre os klart. Befolkningen er forholdsvis fattig og Købeevnen ringe.

— Men Fiskeriet er dog stigende i Vestgrønland?

— Ja, men for Tiden er Fiskepriserne meget ringe, det gælder ogsaa for Færøerne, og det skyldes vel hovedsagelig de utrygge Forhold i Spanien, som er langt den største Aftager af Klipfisk. Bliver Tilstandene i Spanien atter rolige og stabile, vil Fiskeriet i Vestgrønland forhaabentlig igen blive rentabelt...

— Kan en Grønlænder konkurrere med en dansk Arbejder?

— Ikke om almindeligt Arbejde, det ligger i det fri, ubundne Liv, Racen er vant til gennem Aartusinder: Havet har givet dem alt, hvad de behøvede for at opretholde Livet. Det vilde ogsaa være Synd at bringe Grønlænderne ind under vort Samfunds Tvang med fast Arbejdstid, — de er kun vant til at arbejde, naar de drives af Lyst og Nødvendighed. Personligt sætter jeg stor Pris paa Grønlænderne og forstaar deres Indstilling overfor Tilværelseskampen. De er et Nomadefolk og vil næppe uden at lide derunder

mann har været reddet av norske fangst.

INDSATS I GRØNLAND

OLARFORSKEREN, KAPTJEN EJNAR MIKKELSEN

at sætte et produktivt, dansk Arbejde i Gang og dels for at skaffe Udviklingsmuligheder for *Eskimoerne*. Kun den indfødte Befolkning vil nemlig kunne klare sig deroppe i Længden — danske og norske Jægere derimod næppe! Men for den eskimoiske Jægerbefolknings Velfærd var det nødvendigt at sikre den store Kyststrækninger. Og endelig var det en naturlig Opgave for os Danske at skubbe vor Kolonisering saa langt mod Nord, som muligt. Nogen økonomisk Vinding kan Danmark næppe vente sig af Scoresbysund saa lidt som af vor tidligere Kolonisering af Angmasalik, der fandt Sted allerede i 1890'erne — ligeledes for Eskimoernes Skyld, for at skaffe dem bedre Afsætningsforhold gennem en Koncentration. Anlæggelsen af Angmasalik-Kolonien har da ogsaa bevirket, at denne Egns Eskimoer er gaaet stærkt frem i Kaar og derfor ogsaa i Antal: Mens der i 90'erne kun var ca. 400, er der nu ca. 900! Men uden Koloniseringen havde Landets egne Indbyggere næppe kunnet klare sig. Det kan jo konstateres gennem mange Spor, at Befolkningen engang har været langt talrigere dér, men er bukket under for de haarde Kaar. Nu har Eskimoerne det godt som Følge af Danmarks organisatoriske, kulturelle og hygiejniske Indsats udfra rent ideelle Motiver! Tænk, hvad der er ofret fra dansk Side af Arbejde og Penge for at skaffe Eskimoerne bedre Livsforhold! Og det er da ogsaa det eneste, rene Naturfolk, som ikke er i Tilbagegang talmæssigt, men tværtimod i Fremgang! Vi har gjort vor nationale Ærespligt og har derfor Betænheder nok at støtte os til foruden de nationale og politiske, og naar Regnerbrættet gøres op, kommer Norge ynkeligt tilkort. Det hjælper ikke, at de nu sender videnskabelige Ekspeditioner ud for

sig udelukkende været af erhvervsmæssig Karakter, mens den danske i overvejende Grad har været af ideel Art. Af Kyststrækningen har Danmark først af alle berejst og kortlagt mere end to Tredjedele; England, Frankrig, Tyskland og Sverige har udført et Pionerarbejde midt paa Kysten, og bagefter har saa Danske nærmere undersøgt de forskellige Egne. Danmark har altsaa ikke blot Højhedsretten, men ogsaa arbejdsomæssigt den absolutte Forrang i Østgrønland, og den norske Aktion maa derfor for enhver sagkyndig forekomme ganske absurd!

— Var det udelukkende ideelle Motiver, som førte til Scoresbysund-Koloniseringen? Eller ventede man, at Kolonien kunde blive et indbringende Aktiv med Tiden?

Scoresbysund-Kolonien blev anlagt dels for effektivt at udnytte Højhedsretten ved

at give sig et ideelt Skær — de kommer alle til Land, som er kortlagt af Danske! — Er det utænkeligt, at der en Dag kan opdages naturlige Rigdomme i Landet, saa at det bliver en økonomisk, værdifuld Besiddelse?

— Man har jo talt om Kul og Olie — men om saa var, ja, saa vilde Transporten blive saa besværlig og kostbar, at det praktisk talt vilde være umuligt at udnytte saadanne Lejer.

— Men hvis man nu fandt Guld?

— Ja naturligvis, det vilde ændre Stillingen, men det er næppe sandsynligt, at det sker. Nej, den erhvervsmæssige Værdi af disse Egne er sikkert lig Nul. De norske Fangstselskaber holdt jo ogsaa helt op med at besøge Landet fra 1909 til 1922, i alle de Aar var der ikke een norsk Overvintringsekspedition. Nej, Grønland er i det hele taget ikke vort Indien, det maa vi gøre os klart. Befolkningen er forholdsvis fattig og Købeevnen ringe.

at give sig et ideelt Skær — de kommer alle til Land, som er kortlagt af Danske!

— Er det utænkeligt, at der en Dag kan opdages naturlige Rigdomme i Landet, saa at det bliver en økonomisk, værdifuld Besiddelse?

— Man har jo talt om Kul og Olie — men om saa var, ja, saa vilde Transporten blive saa besværlig og kostbar, at det praktisk talt vilde være umuligt at udnytte saadanne Lejer.

— Men hvis man nu fandt Guld?

— Ja naturligvis, det vilde ændre Stillingen, men det er næppe sandsynligt, at det sker. Nej, den erhvervsmæssige Værdi af disse Egne er sikkert lig Nul. De norske Fangstselskaber holdt jo ogsaa helt op med at besøge Landet fra 1909 til 1922, i alle de Aar var der ikke een norsk Overvintringsekspedition. Nej, Grønland er i det hele taget ikke vort Indien, det maa vi gøre os klart. Befolkningen er forholdsvis fattig og Købeevnen ringe.

— Men Fiskeriet er dog stigende i Vestgrønland?

— Ja, men for Tiden er Fiskepriserne meget ringe, det gælder ogsaa for Færøerne, og det skyldes vel hovedsagelig de utrygge Forhold i Spanien, som er langt den største Aftager af Klipfisk. Bliver Tilstandene i Spanien atter rolige og stabile, vil Fiskeriet i Vestgrønland forhaabentlig igen blive rentabelt...

— Kan en Grønlænder konkurrere med en dansk Arbejder?

— Ikke om almindeligt Arbejde, det ligger i det fri, ubundne Liv, Racen er vant til gennem Aartusinder: Havet har givet dem alt, hvad de behøvede for at opretholde Livet. Det vilde ogsaa være Synd at bringe Grønlænderne ind under vort Samfunds Tvang med fast Arbejdstid, — de er kun vant til at arbejde, naar de drives af Lyst og Nødvendighed. Personligt sætter jeg stor Pris paa Grønlænderne og forstaar deres Indstilling overfor Tilværelseskampen. De er et Nomadefolk og vil næppe uden at lide derunder

kunne vænnes til et fastboende Folks Sæder — selv om de nu i højere Grad end før har faste Bopladser.

Men de er paa deres Vis dygtige til mange Ting, f. Eks. til Husflid, og de er Verdens bedste Jægere.

Og de er hjemmehørende i den Natur, hvor vi andre — enten vi er Danske eller Nordmænd — knn kan leve i en kortere Aarrække og derfor stadig maa komme og gaa. De tænker ikke paa at drage derfra igen, og for os Danske bliver det derfor Hovedopgaven at hjælpe dem i deres Kamp mod Naturens Overmagt. Det er et Stykke dansk Arbejde, vi kan være bekendt...

— Og hvordan ser De paa den hjemlige Bevægelse "Dansk Arbejde"?

— Jeg er afgjort Tilhænger af den, og jeg har indprentet dens Betydning i mine Børns Bevidsthed. Ingen af dem vilde kunne tænke sig at købe andet end dansk Arbejde... At belære sine Børn om Betydningen af at støtte det danske Arbejde, er enhver Familiefaders Pligt!

HOLGER JERRILL